

யாடபனி சிந்தனை

Volume 28 No. 3

சோசலிஸ்ட் யூனிடி சென்டர் ஆஃப் இந்தியா (கம்யூனிஸ்ட்)

S U C I (Communist)

November 2017

தமிழ்நாடு மாநில அமைப்புக் கமிட்டியின் மாத இதழ்

விலை ரூ 5

மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நீரூழி வாழ்க! நூற்றாண்டு விழா அறைகூவல்

சகாப்தம் படைத்த நவம்பர் புரட்சி வெற்றி கரமாக நிறைவேற்றப்பட்டு இப்புவியில் ஒரு புதிய யுகத்தின் விடியலைப் பறைசாற்றி நூற்றாண்டுகள் கடந்துவிட்டன.

அது எங்ஙனம் கட்டியமைக்கப்பட்டது, எவரால் வழிநடத்தப்பட்டது, ஐரோப்பாவிலேயே மிகவும் பின்தங்கிய நாடான இரஷ்யாவை உலகத்தின் முன்னணி சக்திகளில் ஒன்றாக ஆக்கி அது எவ்வாறு உதவி புரிந்தது, அதன் மூலம் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள பெருமளவு தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், பாடுபடும் மக்களுக்கு உதவேகத்தை வழங்கி, அதே நேரத்தில் அதன் பதாகையை உயர்த்திப்பிடித்திடுவெண்டி, அதன் பாரம்பரியத்தில் வந்த கம்யூனிஸ்ட் புரட்சியாளர்கள் முன்னுள்ள கடமைகளை எவ்வாறு வகுத்தெடுத்தது என்பதையெல்லாம் நினைவு கூறிடுவதற்காக உலகம் முழுவதிலுமுள்ள கம்யூனிஸ்ட் புரட்சியாளர்கள் இந்த வரலாற்று நிகழ்வைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

லெனினுக்குப் பிந்தைய முன்னணி மார்க்சிச-லெனினிச சிந்தனையாளர்களில் ஒருவரான தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட, நாட்டின் உண்மையான மார்க்சிசப் புரட்சிகரக் கட்சியான எமது கட்சியாகிய எஸ்யூசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்), ஆண்டு முழுவதுமானதொரு நிகழ்ச்சியின் வாயிலாக மிகப்பெருந்தமான முறையில் இவ்வரலாற்று நிகழ்வின் நூற்றாண்டை அனுஷ்டித்திட்டுக் கீழ்க்கண்டிருந்து உயர்மட்டம் வரையிலான அதன் அனைத்து ஆதாரங்களையும் ஒன்றுதிரட்டி, அதன் அனைத்துப் பிரிவுகளையும் ஈடுபடுத்தி, அதன் வெகுஜன மற்றும் வர்க்க அமைப்புக்கள் அனைத்தையும் முடுக்கிவிட்டு, தொடர்ச்சியாக இலக்கியங்களையும் ஆய்வுகளையும் வெளியிட்டது.

நவம்பர் புரட்சியின் படிப்பினைகளின் சாராம்சத்தை நினைவுகூர்வதும் உட்கிரகிப்பதும், நாகரிகத்தின் இயல்பான முன்னேற்றத்திற்கும்

மானுடத்தின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கும் தடையா யிருக்கின்ற மனிதனை மனிதன் சுரண்டுவதிலிருந்து விடுதலையடைவதற்கான சலங்கரை வெளிச்சமாக அது எவ்வாறு விளங்குகிறது என்பதை மீண்டு மொருமுறை முன்னிறுத்துவதே எங்களின் முயற்சி.

உலகக் கம்யூனிச இயக்கத்திற்கு வருத்தமும் விரக்தியுமளிக்கின்ற இப்போதைய தூழ்நிலைக்கு மத்தியில், பிற்போக்கு சக்திகள் திட்டமிட்ட முறையில் இதனை மக்கள் மனதிலிருந்து துடைத்தெறிந்திட முயற்சிக்கையில், எஸ்யூசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) இத்தகைய வரலாற்று நிகழ்வின் பெருமையை உயர்த்திப் பிடித்திட அனைத்து முயற்சிகளையும் எடுத்திருக்கின்றது என்பதை இந்நாட்டின் பாடுபடும் மக்கள் மட்டுமின்றி உலகம் முழுவதுமுள்ள பாடுபடும் மக்களனைவரும் காணமுடியும்.

மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நிறைவின் நூற்றாண்டை அடையாளப்படுத்தும் நவம்பர் 17, 2017 நெருங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இச் சந்தர்ப்பத்தைக் குறிக்கும் வகையில் ஒரு சுருக்கமான கட்டுரையை நாங்கள் இங்கே தருகின்றோம்.

மார்க்சிச அடிப்படையில் கட்டியமைக்கப்பட்ட நவம்பர் புரட்சி

வரலாற்றுச் சிறப்பு கொண்ட நவம்பர் புரட்சி யானது, மனித நாகரிகம் உருவாக்கிய ஓர் ஒப்பற்ற மேதையாகிய காரல் மார்க்ஸ் துவக்கிய மற்றும் வழிநடத்திய உலகக் கம்யூனிச இயக்கம் எழுச்சியுற்ற தூழலில் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. அவரது சிந்தனை தான் வரலாறு இதுவரை கண்டிராத அளவில் உலகம் முழுவதிலும் அதிர்வை ஏற்படுத்தியது. மார்க்ஸின் சிந்தனையும் நவம்பர் புரட்சி நிகழ்வும் இணைந்து, ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தத்தமது நாடுகளில் பாசிச மற்றும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு கெதிரான எதிர்ப்பியக்கங்களைக் கட்டுவதற்கான கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளை நிறுவிட அடித்தளமிட்டது.

வரலாற்றுச் சிறப்பு கொண்ட இந்த நவம்பர் புரட்சியினைத் தொடர்ந்து, மார்க்ஸ் சிந்தனையின் அடிப்படையில், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சிகளும் அதன் தொடர்ச்சியாக தொடர்ந்து சீனாவில் மக்கள் ஜனநாயகப் புரட்சியும் வெற்றியடைந்தன; கொரியாவிலும் கியூபாவிலும் வியட்நாம் உள்ளிட்ட இந்தோ-சீனாவிலும் புரட்சி ஏற்பட்டது.

மார்க்ஸின் சித்தாந்தம் மற்றும் போதனைகளின் வழிகாட்டலினால், சோவியத் யூனியன் மக்கள் இரண்டாம் உலகப்போரில் பாசிச சக்திகளுக்குப் படுதோல்வியை ஏற்படுத்தினர். மார்க்ஸின் சிந்தனை ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களுக்கும் உதவேகத்தை வழங்கியது. மொத்தத்தில் ஒடுக்கப் பட்ட மக்களுக்கு நம்பிக்கையையும் மனவுறுதியையும் அளித்தது; அதே சமயம், அது சுரண்டும் வர்க்கமான முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு தூக்கமில்லா இரவுகளைத் தந்தது.

ஏனென்றால், மார்க்ஸ் அவர்கள்தான் ஒரு முழுமையான உலகக் கண்ணோட்டத்தை, விஞ்ஞானத்தின் அடிப்படையிலான ஒரு புரட்சிகரத் தத்துவத்தை வழங்கியுள்ளார். அதுதான் பொருளாய உலகம் (Material World) குறித்த ஒவ்வொரு பருண் மையான உண்மையையும், மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியும் மனிதன் அறிந்துகொள்வதற்கு உதவியது. அதன்மூலம் அது சமுதாய வளர்ச்சிப் போக்கில், உண்மையை வென்றடையும் 'செயல்பாட்டிற்கான ஒரு வழிகாட்டலை' வழங்கிக்கொண்டு 'உலகத்தை மாற்றும்' ஆற்றல் கொண்ட தத்துவமாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அவரது தத்துவம், பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு, அதன் தத்துவார்த்த ஆயுதமாக இருந்துகொண்டு, 'அதன் ஓளி மின்னல்' 'மக்களின் கண்ணி மனதை (Virgin Soil) ஆழமாகத் தொட்டவுடன்' 'தாமாகவே விடுதலை வேண்டி' போரிடக் கிளர்ந்தெழுவார்.

தொடர்ச்சி 2ம் பக்கம்

ரோஹிங்கியா இனப் பிரச்சினை

மியான்மர் நாட்டின் (பர்மா) ராகின் மாகாணத்தின் மேற்கு பகுதியில் ரோஹிங்கியா எனும் இனத்தவர் தொடர்ந்து துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாகி சமீபகாலமாக பல லட்சம்பேர் வெளியேறியுள்ளனர். மியான்மர் அரசாங்கம், ராணுவம் மற்றும்மதன் அடியாட்களால் அரங்கேற்றப்பட்ட மிக மோசமான இனப்படுகொலையின் காரணமாக ஆதரவற்ற நகக்கப்பட்ட மக்கள் ஆண், பெண் மற்றும் குழந்தைகள் மிகப்பெருமளவு அந்நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டுள்ளனர். புத்த மத்தத்தினர் பெரும்பான்மையாகவுள்ள மியான்மரில், பிரதானமாக முஸ்லீம்களும் சிறியளவில் இந்துக்களும் அடங்கிய 11 மில்லியன் மக்கள்தொகை கொண்ட ரோஹிங்கியா ஒரு சிறுபான்மை இனமாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்துவந்த மக்கள்தொகையின் பாதிப்பேர் கடந்த சில பத்தாண்டுகளாக, குறிப்பாக 2016ரிலும் 2017 ஆகஸ்டிலும் தரைமார்க்கமாகவும் கடல் மார்க்கமாகவும் தங்கள் தாய்மூலியான ராகினைவிட்டு வெளியேறி, பங்களாதேஷிலும், மலேஷியா, தாய்லாந்து, இந்தோனேஷியா மற்றும் இந்தியாவின் ஜம்முவிலும், டெல்லி, தெலுங்கானா, அஸ்ஸாம், மேற்கு வங்கம், வடக்கு பீஹார் ஆகியவற்றின் முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாகவுள்ள மாவட்டங்களிலும் கூட தஞ்சம் புகுந்துள்ளனர்.

ராணுவமும் பௌத்த தேசியவாதிகளும் துப்பாக்கியையும் ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு ஆளைக்கூட விட்டுவைக்காமல் வெட்டிச்சாய்த்த நிகழ்ச்சிகளின் காட்சி பிம்பங்கள் இம்மக்களின் கனவிலும் வந்து நிழலாடி அவர்களை உறங்கவிடாது திகிலூறச் செய்துவருகின்றன. தம் சுற்றத்தாரும் உறவினரும் கொடூரமாக கொலைசெய்யப்பட்டும், சுடப்பட்டும் தம் கண்முன்பே தலைவெட்டப் பட்டதைக் கண்ணுற்ற அம் மக்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டு, தூறையாடப்பட்டு, சாம்பலாக்கப் பட்ட தம் கிராமத்தை பார்த்துக் கொண்டே அதை விட்டு மனவலியுடன் உயிர் பிழைக்க ஓடினர். அவர்களையும் விட்டு வைக்காமல் கொடியோர்கள் அவர்களின் விலைமதிப்புள்ள பொருட்களை பிடுங்கிக்கொண்டு கொலை செய்தனர். ஒரு நகைக்கடை உரிமையாளர் தன்னுயிரை பாதுகாத்துக் கொள்ள அனைத்தையும் தந்துவிட்டார்; அப் பொழுதும் கூட அவர் வீட்டிலிருந்து இழுத்துவரப்பட்டு, வெட்டிக் கொல்லப்பட்டார். பெண்கள் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டனர், தப்பித்த 'அதிர்ஷ்டக்காரர்கள்' சாலைக்கு இழுத்துவரப்பட்டு, குற்றுயிரும் குலையுயிருமாய் விடப்பட்டனர், பிறர் வெட்டிக்கொல்லப்பட்டனர். ஊடகங்களுக்கு பதில் சொல்லும்போது இதற்கெல்லாம் பெயர்பெற்ற அந்த ராணுவ அதிகாரி கொடூர சிரிப்புடன்

பதில் சொன்னார்: "நீங்கள் அப்பெண்களைப் பார்த்தீர்களா? அவர்களையெல்லாம் யார் பலாத்காரம் செய்யப்போகிறார்கள்?" கையில் கிடைத்ததை எடுத்துக்கொண்டு, பெரும்பாலும் வெறுங்கையுடன் தப்பி ஓடியவர்கள் இன்னமும் உணவும் குடிநீரும் தங்க இடமுமில்லாது உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். பயபீதியிலுறைந்த முகத்துடன் ஆண், பெண், குழந்தை, நோயாளி, வயதானோர் அனைவரும் பசியாற்றிக்கொள்ளவும் பயமின்றி நிம்மதியாக உறங்கவும் எங்கு வாய்ப்பிருக்கிறதோ அவ்விடத்திற்கு மைல் கணக்கில் நடந்து செல்கிறார்கள். போகும் வழியில் பசி எடுத்தால் வழியில் கிடைக்கும் தாவரங்களையும் நிலத்திலுள்ள புழு பூச்சிகளையும் தாகமெடுத்தால் உவப்பு நீரையும், சேற்று நீரையும் கூட குடிக்கவேண்டிய நிலையிலிருக்கிறார்கள். அபாயகரமான கடல்கடந்த பயணத்தை மேற்கொள்ளும்போது வழியில் சந்திக்கும் கடத்தல் காரர்களுக்கு ஏராளமாக கொடுக்கவேண்டும். சாவிலிருந்து தப்பிக்க அதுஒன்றே வழியாகும்.

பல்லாயிரக்கணக்கானோரை கொடூரமாக கொலைசெய்தல், பல்லாயிரக்கணக்கானோர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறுதல் போன்ற 'மனித இனத்திற்கெதிரான குற்றங்கள்', 'இன சுத்திகரிப்பு' (Ethnic Cleansing) பிரச்சாரத்தின் பங்கும் பகுதியு

தொடர்ச்சி 9ம் பக்கம்

மாபெரும் லெனின் நவம்பர் புரட்சியின் வாயிலாக மார்க்ஸின் சிந்தனையை மெய்ப்பித்துக் காட்டினார்

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எனவேதான், வாழ்நாள் முழுவதும் உடனிருந்த வரும் மார்க்ஸின் ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் அவருக்கு உறுதுணையாயிருந்து மேலும் பங்களிப்பு சேர்த்த, அவரது புரட்சிகர உற்ற தோழரான மாபெரும் ஏங்கெல்ஸ் அவர்கள், மார்க்ஸ் உருவாக்கிய இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாதப் புரட்சிகரத் தத்துவம் மார்க்சிசம் என அழைக்கப்பட்டதாக வேண்டும் எனக் கூறத் தயங்கவில்லை.

நவம்பர் புரட்சியானது அப்போதைய இரஷ்யாவில், மார்க்சிய சிந்தனைகள் சரியென்பதை மெய்ப்பிப்பதற்கான மற்றும் மார்க்சிசத்தை பருண்மையாகப் பிரயோகித்து அப்போது பின்தங்கிய சமூகமாயிருந்த இரஷ்யாவை புரட்சிகர மாற்றத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்கான உதாரணமாகவும் விளங்கியது. இச்செயல்முறைப்போக்கின் சிற்பி, லெனின் என்கின்ற, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மாபெரும் தலைவரும் மற்றும் மார்க்ஸ்-ஏங்கெல்ஸின் மதிப்பு மிக்க தொடர்ச்சியாளருமாகும்.

ரஷ்ய மண்ணில் மார்க்சிசத்தைப் பருண்மைப்படுத்திய லெனின்

லெனின், அவரது நீண்ட நெடிய சித்தாந்தப் போராட்டத்தின் போக்கில் வளர்த்தெடுத்த ஆழமான உணர்ந்தலால், “மார்க்சிசக் கருத்தியல்” என்பது “முற்றுப்பெற்ற மாற்ற முடியாத ஒன்று” அல்ல என்பதையும் அது “அறிவியலின் அடிக்கல்லை மட்டுமே நாட்டியிருக்கின்றது, வாழ்க்கையின் உயிரோட்டத்துடன் அதை வைத்திருக்க வேண்டுமெனில், சோசலிசவாதிகள் அனைத்துத் துறைகளிலும் அதனை வளர்த்தெடுத்தாக வேண்டும்” என்பதைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டார் (ரபோச்ச்யா கெசுட்டாவுக்கான கட்டுரை, தொகுப்பு நூல்கள், தொகுதி 4, பக்கம் 211-12). இத்தகைய உணர்ந்தலானது, ஏகாதிபத்தியமும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியென்ற இச்சகாப்தத்தில், மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கெல்ஸ் ஆகியோருக்குப்பின் லெனின் அவர்களால் அறிவு கூர்மையுடன் பருண்மைப்படுத்தப்பட்டது. இதன் காரணமாகத்தான் அவரது மதிப்புமிக்க மாணாக்கராகிய மாபெரும் ஸ்டாலின் அவர்கள், “லெனினிசமே ஏகாதிபத்தியமும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியென்ற இச்சகாப்தத்தின் மார்க்சிசம்” என்று கூறினார். (லெனினிசத்தின் அடித்தளம்)

மார்க்சிசத்தின் சாராம்சத்தை, ஒரு வறட்டு வாதமாக அன்றி, அதனை ஒரு படைப்பாற்றல் கொண்ட விஞ்ஞானமென்பதை லெனின் உட்கிரகித்துக்கொண்டார். ஏகாதிபத்தியமும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியுமான இன்றைய சகாப்தத்தில், புரட்சியானது முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில்தான் முதலில் வெடிக்கும் என்கின்ற மார்க்ஸின் முந்தைய கருத்தானது இனியும் பொருந்தாது என்பதை அவரால் உணர்ந்திட முடிந்தது. எனவே லெனின் அவர்கள், இரண்டாம் அகிலத்தின் சீரழிந்த தலைவர்களின் வறட்டுவாதக் கண்ணோட்டத்தை மறுதலித்து, புறவய யதார்த்த சூழ்நிலையை பற்றிய சரியான மார்க்சியப் பகுப்பாய்வின் படி, இந்த மாறிய சகாப்தத்தில் உலக ஏகாதிபத்திய-முதலாளித்துவ மற்றும் காலனியாதிக் கத்தின் சங்கிலியானது முதலில் பின்தங்கிய நாடுகளில் உடைத்தெறியப்படும் என்பதையும், அதே சமயம் முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளிலிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களின் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர்கள் காலனி நாடுகளிலிருந்து அவர்கள் கொள்ளையடித்தலிருந்து ஒரு பகுதியைத்தந்து அவர்களை விலைக்கு வாங்கி விடுவதால், அவர்களின் போராடும் உணர்வு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் உறுதியாகக் கூறினார்.

மாறிய உலகச் சூழ்நிலையில், பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி வெற்றியடைந்திடுவதற்கான இத்தகைய பொதுவான வழிகாட்டலுடன், வெவ்வேறு நாடுகளில் அத்தகைய பொதுவழிகாட்டல் ஒரே மாதிரியாக இருக்காது என்பதை அவர் மிகவும் தெளிவுபட விளக்கினார். அவரது வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், “மார்க்சியக் கருத்தியல் பற்றிய ஓர் தனியான விளக்கமானது, இரஷ்யாவின் சோசலிசவாதிகளுக்கு குறிப்பாக அவசியமாயிருக்கிறது என நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்; இக்கருத்தியலானது பொதுவான வழிகாட்டும் கொள்கைகளை மட்டுமே வழங்குவதால், அது குறிப்பாக, பிரான்ஸ்லிருந்து மாறுபட்டு இங்கிலாந்திலும், ஜெர்மனியிலிருந்து மாறுபட்டு பிரான்ஸிலும் மற்றும் இரஷ்யாவிலிருந்து

மாறுபட்டு ஜெர்மனியிலும் வெவ்வேறுவிதமாகப் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.” (லெனினது அதே நூல்)

இத்தகைய பருண்மையான புரிதலை லெனினது பிரசித்திபெற்ற உருவாக்கமான “ஒரு புரட்சிகரக் கருத்தியலின்றி புரட்சிகரப் போராட்டம் எதுவும் இருக்க முடியாது” என்ற லெனினது விளக்க வரையில் காணலாம். மேலும், “பாட்டாளி வர்க்கத்தின் ஒரு புரட்சிகரக் கட்சியின்றி எந்தப் புரட்சியும் நடைபெறாது, மற்றும் பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தை நிறுவுவதற்கான எவ்விதப் போராட்டமும் நடத்திட முடியாது” என்பதையும் அவர் வலியுறுத்தினார். இரஷ்யாவில் ஒரு புரட்சிகரக் கட்சியைக் கட்டிடுவதற்கான அத்தகைய போராட்டத்தில், அனைத்து மார்க்சிச விலகல் – கொச்சைப்படுத்துதலை வேரோடு கிள்ளியெறிய, ஒரு காலத்தில் அவரது வழிகாட்டியாக இருந்த பிளக்கனோவ் உள்ளிட்ட பிற இரஷ்ய கம்யூனிச இயக்கத் தலைவர்களை எதிர்த்தும் கடுமையாகப் போராடினார்.

இத்தகைய தீவிர சித்தாந்தப் போராட்டங்களின் விளைவாக, ஆர்எஸ்டிஎல்பி (ரஷ்யன் சோசியல் டெமாக்கரடிக் லேபர் பார்ட்டி) என்றழைக்கப்பட்ட இரஷ்யாவிலிருந்த அப்போதைய கட்சி இரண்டு குழுக்களாகப் பிளவுற்று ஒன்று போல்ஷ்விக்குகள் என்றும் மற்றொன்று மென்ஷ்விக்குகள் என்றும் ஆனது. பின்னர் 1912ல், பின்னர் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சிபிஎஸ்யு) என்றழைக்கப்பட்ட அப்போதிருந்த போல்ஷ்விக்கட்சியானது லெனினது தலைமையின் கீழ் முறையாக உருவானது. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் சாமானிய மக்கள் போரிட்டு ஜாரிய மன்னராட்சி (Jardom) இரஷ்யாவில் ஜார் மன்னனைத் தூக்கியெறிந்தது. நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சிக்கு முடிவுகட்டிய 1917ல் நடந்த பிப்ரவரி புரட்சிக்குப் பின்னரும் கூட, மக்களின் போராட்டக் கருவியாக விளங்கிய சோவியத்துக்களில் பெரும்பான்மையாக இருந்த மென்ஷ்விக்குகள் மக்களுக்குத் துரோகமிழைத்து விட்டு ஜார் மன்னருடனும் நிலப்பிரபுத்துவத்துடனும் சமரசம் செய்துகொண்ட இரஷ்யப் பூர்ஷ்வாக்களிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்துவிட்டனர்.

அப்போது இரஷ்யாவில் முதலாளித்துவம் பலவீனமாக இருந்தது. பண்ணையடிமைகள் – நிலப்பிரபுக்களைக்கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவ உற்பத்தி உறவுகள்தான் பெரும்பாலும் விவசாயத்தில் நிலவியது. அத்துடன், நடந்துகொண்டிருந்த முதல் உலகப் போரில் ஜார் அரசு தோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டிருந்த சமயம், போரின் காரணமாக நாடு பஞ்சத்தின் பிடியில் சிக்கியிருந்தது. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் சாமானிய மக்கள் யாவரும் போர் வேண்டாம், எங்களுக்கு அமைதி வேண்டும் என்று கோரினார்கள். அத்தகைய சூழ்நிலைகளில், மார்க்சிசத்தை செயல்திறனுடனும் பருண்மையாகவும் பிரயோகித்து, லெனின் அவர்கள் “எங்களுக்கு உணவு வேண்டும், எங்களுக்கு அமைதி வேண்டும், எங்களுக்கு விடுதலை வேண்டும், உழவர்களுக்கே நிலம் சொந்தம்” எனும் முழக்கத்துடன் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்கான அறைகூவலை விடுத்தார்.

தனிமனித சுதந்திரம், பாடுபடுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் எனும் இக்கோஷங்கள் யாவும் பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சியின் கோஷங்களாகும். இருப்பினும், தனித்துவத்துடன் மார்க்சிசத்தை பருண்மையாகப் பிரயோகித்ததன் மூலம், லெனின் அவர்கள், “இரஷ்யாவில் அரசு அதிகாரமானது புதிய வர்க்கமான பூர்ஷ்வாக்கள் மற்றும் பூர்ஷ்வாக்களாக மாறிய நில உடமையாளர்கள் கைகளில் சென்றடைந்துவிட்டது. அந்த அளவில் இரஷ்யாவில் பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சியானது நிறைவேறி விட்டது” என்றார். (ஏப்ரல் ஆய்வறிக்கை). இதுவே லெனினது தலைமையிலான, குணாம்சத்தில் முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு சோசலிசப் புரட்சியெனும் மாபெரும் நவம்பர் புரட்சிக்கு இட்டுச்சென்றது.

முதல் உலகப் போரின் காரணமாக, பரஸ்பரம் போரிட்டுக்கொண்டிருந்த ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஒன்றுபட்டு இரஷ்யப் புரட்சியை எதிர்த்திட முடியாமல் இருந்தனர் என அதற்கான உத்திகளை வடிவமைக்கையில் லெனின் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும், ஜார் ஆட்சியின் சுரண்டலினால் ஓட்ட உறிஞ்சப்பட்ட மக்கள் போரினால் சோர்வுற்றிருந்தனர். எனவே, உணவு, அமைதி, விடுதலை மற்றும் நிலம் வேண்டுமென்ற கோஷங்கள்

மக்களின் கோரிக்கைகளைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தியதாலும், மென்ஷ்விக்குகள் இழைத்த துரோகத்தாலும் அவர்கள் போல்ஷ்விக்குகளின் பக்கம் ஈர்க்கப்பட்டனர். இத்தகைய நுணுக்கமான ஆய்வுகளுடன் ஓர் தீவிர சித்தாந்தப் போராட்டத்தை நடத்தி, லெனின் அவர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட போல்ஷ்விக்குகள் மென்ஷ்விக்குகளைத் தோல்வி யுற்செய்து சோவியத்துக்களில் பெரும்பான்மையைப் பெற்றனர். ராணுவம் மற்றும் கப்பற்படையிலுள்ளவர்கள் உள்ளிட்ட மக்களின் உயிரோட்டத்துடன் இருந்த போராட்ட வைராக்கியத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இறுதியாக நவம்பர் புரட்சியில் வெற்றி கண்டனர். அதன் மூலம் உலகின் முதல் சோசலிச அரசான சோவியத் யூனியனை உருவாக்கினர்.

நவம்பர் புரட்சியானது குணாம்சத்தில் சோசலிசப் புரட்சியாக இருந்தாலும், அது பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சியின் நிறைவேற்றப்படாத கடமைகளைச் செய்திட வேண்டியிருந்தது. புரட்சிக்குப் பிந்தைய இரஷ்யாவில், லெனின் அவர்கள் பஞ்சத்தைக் கட்டுப்படுத்திட போர் கம்யூனிசம் எனும் கொள்கையைக் கடைபிடித்தார். அதன்படி, உணவு வியாபாரிகளிடமிருந்த பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த உணவு தானியங்களைப் பறிமுதல் செய்து, அவற்றைப் பசியிலிருப்பவர்களிடம் விநியோகித்தார். மேலும் வர்த்தகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் அதன் பின்னர் இக்கட்டத்தை நிறைவு செய்யவும் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை (NEP - New Economic Policy) அறிமுகப்படுத்தினார்.

இரஷ்யாவின் மக்கட்தொகையில் பெரும்பான்மையினரான விவசாயிகள் மற்றும் உழைக்கும் மக்களின் மிகவும் முன்னேறிய முன்னணிப்படையினரான உழைக்கும் வர்க்கத்தினருக்கிடையேயான வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கூட்டணியானது, அரசியல் அடித்தளமாக அமைந்தது. அதன் மூலம் சோசலிசப் புரட்சிக்கான யுத்தம் தொடுக்கப்பட்டு அது வெற்றியடைந்தது. சோசலிசப் புனரமைப்பில் தொழிலாளர்களின் பக்கம் விவசாயிகள் உறுதியுடன் நின்றார்கள். ஆனால், அரசியல் விழிப்புணர்வில் வெகுஜனங்கள் பின்தங்கியிருந்தார்கள். புரட்சியானது, உற்பத்தியைப் அதிகரிப்பதன் மூலம் வாழ்க்கைத் தேவைகளைச் சுதந்திரமாகப் பெற்றிடுவதற்கும் அதன் பின்னர் வலுக்கட்டாயமாக அபகரிப்பதிலிருந்து விடுபடுவதற்குமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்திட வைப்பதற்காக, சோவியத் யூனியனின் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் பாடுபடும் வெகுஜனங்களுக்கு அறைகூவல் விடுக்கையில் லெனின் அவர்கள், “-முன்பு நீங்கள் முதலாளிகளின் நலன்களுக்காக, சுரண்டலாளர்களின் நலன்களுக்காக உழைத்தீர்கள், நிச்சயமாக நீங்கள் அதை முழுமனதுடன் செய்யவில்லை. ஆனால், இப்போது நீங்கள் உங்களுக்காக உழைக்கின்றீர்கள், தொழிலாளர்கள் – விவசாயிகள் அரசுக்காக உழைக்கிறீர்கள்” என அறிவுறுத்தினார். (புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை, தொகுப்பு நூல்கள் 33, பக்கம் 71)

உற்பத்தியை அதிகரித்துள்ளதால், அது அபகரிக்கப்படுவதிலிருந்து விடுதலை பெற்றுள்ளதால், அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் தேவைகள் சுதந்திரமாகக் கிடைத்திடக்கூடிய நிலைமையை புரட்சி ஏற்படுத்தித்தந்துள்ளது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திட வேண்டுமென லெனின் அறிவுறுத்தினார். அவர்கள் உயரிய கடமையுணர்வைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனவும், இயக்கவியலைப் புரிந்துணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் எனவும், அக்கட்டத்தில் சோசலிச வளர்ச்சியின் அவசியம் குறித்து அறிந்திருக்க வேண்டும் எனவும் அவர் வலியுறுத்தினார். “ஒரு விஷயத்தில் சரியான அரசியல் அணுகுமுறை இல்லையெனில் அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற வர்க்கமானது அரசில் நீடித்திட இயலாமல், அதன் தொடர்ச்சியாக அதன் உற்பத்திப் பிரச்சினை எதனையும் தீர்த்திட இயலால் போய் விடும்” என அவர் விவரித்துக் கூறினார். (இதே நூல், பக்கம் 79) அவர் மேலும் கூறுகையில், “அரசியல் அனுபவத்தை உட்கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டிய, அதனை நடைமுறைப்படுத்த முடிந்த மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தியாக வேண்டிய கலாச்சாரக் கடமைகளை இன்று நாம் எதிர் கொண்டுள்ளோம்”. ஒன்று நாம் சோவியத் அரசின் அரசியல் லாபங்களுக்காக ஓர் பொருளாதார அடித்தளத்தை நிறுவியாக வேண்டும், அல்லது தொடர்ச்சி 3ம் பக்கம்

ஸ்டாலின் புரட்சியைக் கட்டிக்காத்ததுடன் சோவியத் யூனியனை வளர்த்தெடுத்து உலகின் பலம்வாய்ந்த சக்தியாக்கிக் காட்டினார்

2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாம் எல்லாவற்றையும் இழக்க நேரிடும். இதற்கான அடித்தளம் இன்னும் நிறுவப்படவில்லை, அதை நாம் இப்போது செய்தாக வேண்டும்,” என்று கூறினார். (இதே நூல், பக்கம் 73) இதற்கு விவசாயம் சார்ந்தவர்கள் உள்ளிட்ட மக்கள் திரளினர் பெருமளவில் செவியாய்த்தனர்.

சோவியத் பொருளாதாரம் வளரத் துவங்கியது. புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் நோக்கங்கள் வேகமாகவும் முழுமையாகவும் நிறைவடைந்தன. இவ்வாறாக புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையின் உதாரணமானது, புரட்சிகரக் கட்சியும் சோசலிச அரசும் வெகுஜனங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்திட, அவர்களை அமைப்பு ரீதியாக்கி, அவர்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வு மட்டத்தை உயர்த்திடுவதை முழுமுதற் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் இல்லையெனில், புரட்சி தோல்வியைச் சந்திக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காண்பித்தது. இத்தகைய முன்மதி மற்றும் அறிவுகூர்மையுடன் லெனின் அவர்கள், நவம்பர் புரட்சியை வழிநடத்தியதன் மூலம் அவர் ஏற்படுத்திய அடித்தளத்தின் மீது சோசலிசக் கட்டுமானத்தை உருவாக்கிட தெளிவான அத்தாரிட்டியுடன் செயல்பட்டார்.

இவை அனைத்திலும், பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியலுக்கு இடையேயுள்ள இயக்கவியலை வெளிக்கொணர்ந்த, மார்க்ஸ் அவர்கள் கண்டு பிடித்த சகாப்தம் படைத்த சமூக வளர்ச்சிக்கான பொதுவான விதியை லெனின் பருண்மைப்படுத்தினார். பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியலுக்கு இடையேயான அத்தகைய இயக்கவியல் உறவு என்பது ஒன்றின் மீது ஒன்று செல்வாக்கு செலுத்தக்கூடியதும் மற்றும் உற்பத்தியின் பொருளாய செயல் முறைப்போக்கை (Material Process of Production) நடைமுறைப்படுத்துதலில் இடைவிடாது ஒன்றுக் கொன்று உதவிபுரிந்துகொள்வதும் ஆகும். லெனின் அவர்களே அவரது பிரசித்திபெற்ற நீதிமொழி அறிவுறுத்தலில் “அரசியல் என்பது பொருளாதாரத்தின் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டு வெளிப்பாடு” எனச் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார். (தொகுப்பு நூல்கள் 42, பக்கம் 278)

அத்துடன், அவரது பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேச உணர்வினாலும், உலகிலுள்ள குறிப்பாக காலனி நாடுகளிலுள்ள சுரண்டப்படும் மற்றும் ஒடுக்கப்படும் மக்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்த உணர்வினாலும், முதலாளித்துவத்தின் இந்த மிகவும் சீரழிந்த கட்டமான இந்த ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில், பூர்ஷ்வாக்கள் ஒரு காலத்தில் வகித்த முற்போக்கான பாத்திரத்தை இழந்துவிட்டனர் என்பதைத் தெளிவாக வரையறுத்தார். இதனால், காலனி நாடுகளின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு விடுதலைப் போராட்டங்கள் கூட அந்த இலக்கினை அடைந்திடுவதற்காக உழைக்கும் வர்க்கத்தினால் அவர்களது கட்சியின் தலைமையின் கீழ் நடத்தப்படவேண்டும். ஆதலால், இச்சகாப்தம் ஏகாதிபத்தியமும் மற்றும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியின் சகாப்தமெனப் புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டும். இத்தகைய லெனினிச வழிகாட்டல் காலனி நாடுகளில், அரைக்காலனி நாடுகளான சீனா மற்றும் எண்ணற்ற ஆப்பிரிக்க, ஆசிய, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் போராடிக்கொண்டிருந்த மக்களுக்கான மதிப்பு மிக்க வழிகாட்டலாக அமைந்தது.

மேலும், இரஷ்யப் புரட்சிக்கும் உலகப் புரட்சிக்குமான இத்தகைய அனைத்துப் போராட்டத்தின் போக்கில், லெனின் அவர்கள் மனித வாழ்க்கை, சமூகம், அறிவாதாரவியல் உள்ளிட்ட அறிவு குறித்த ஆயிரக்கணக்கான பிரச்சினைகளில் பரந்த அளவில் மிகுந்த சிரத்தையுடனும் சிரமத்துடனும் பகுப்பாய்வு மேற்கொண்டார். கடைசியில் மார்க்சிசத்திற்கு எதிரான சித்தாந்தப் பிறழ்வுகளுக்கு (Ideological aberrations) பல்வேறு வகைகளில் பலியாகிப்போன பிளக்கனேவ், ட்ராட்ஸ்கி உள்ளிட்ட கம்யூனிச இயக்கத்தின் ஒட்டுமொத்தத் தலைவர்கள் பலரையும் அறிவுஜீவிகளையும் எதிர்த்துப் போராட்ட வேண்டியிருந்தது. லெனின் அவர்கள், நவம்பர் புரட்சியின் சிற்பியாக, உலகக் கம்யூனிச இயக்கத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய வழிகாட்டியாக ஒவ்வொரு சித்தாந்தப் போராட்டத்திலும் வெற்றிபெற்று ஒரு மாபெரும் மார்க்சிச அத்தாரிட்டியாகத் திகழ்ந்தார்.

மார்க்சிசம்-லெனினிசமானது, ‘சுரண்டல் விலங்கினை உடைத்தெறியவும் மனித நாகரிகத்தின்

முன்னேற்றத்தை முடுக்கிவிடவும் மற்றும் ஒட்டு மொத்த உலகினை வெற்றிகொள்வதற்குமான’ உலகத்திலுள்ள ஒடுக்கப்படும் மக்களின் கைகளிலிருக்கும் வெல்லற்கரிய ஆயுதமாக விளங்கியது. அவரது உருவாக்கமான நவம்பர் புரட்சியும் அவரது சிந்தனைகளும் உலகின் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கெங்கும் புரட்சியின் செய்தியைப் பரப்பியது. அவரது முயற்சிகள் மேலும் உயர்ந்த நிலையை அடைந்திடுவதைப் பார்த்திட வருந்தமளிக்கும் வகையில், அவர் உயிருடன் இல்லை. புரட்சியின் பதாகையை அவர் அவரது தகுதிவாய்ந்த மாணவரான ஜோசப் ஸ்டாலினிடம் ஒப்படைத்தார்.

புரட்சியைப் பாதுகாத்து வெற்றிப்படிகளில் நீண்ட தூரம் எடுத்துச்சென்ற ஸ்டாலின்

நவம்பர் புரட்சியின் பலன்களைப் பாதுகாத்திடவும் மேம்படுத்திடவுமான அதாவது, சோவியத் யூனியனில் சோசலிசத்தின் கீழ், லெனினது தலைமையில் துவக்கப்பட்ட பிரமிக்கத்தக்க முழுவீச்சிலான வளர்ச்சிக்கு இணையாக இட்டுச்செல்லும் பிரம்மாண்டமான கடமை ஸ்டாலின் வசம் அளிக்கப்பட்டது. முடிந்தவரையில் அக்கடமையை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார். மிகக்குறுகிய காலத்திலேயே சோசலிச புனரமைப்பும் முழுவீச்சிலான முன்னேற்றமும் இரஷ்யாவை மாற்றியது. ஒரு காலத்தில் ஐரோப்பாவின் ‘மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்ட’ மிகவும் பின்தங்கிய நாடுகளில் ஒன்றாயிருந்த சோவியத் யூனியனில், பொருளாதார-தொழில்மயச் செயல்பாடுகளின் ஒவ்வொரு துறையிலும், கற்பனையை மிஞ்சும் அளவிற்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. அது ஐரோப்பாவின் பெரும் ஏகாதிபத்திய நாடுகளை மட்டுமின்றி அமெரிக்காவையும் கூட விஞ்சிவிட்டது. உழைப்பின் மேன்மையை சரியாகப் பேணி வளர்த்த அரசுக்குச் சொந்தமான, திட்டமிட்ட சோசலிசப் பொருளாதாரம் எந்த அளவிற்கு உற்பத்தி செய்திட முடியும் என்பதற்கான பருண்மையான உதாரணமாக அது விளங்கியது. அதன் பெருமை வெறுமனே பொருளாதாரத்திலும் உற்பத்தியிலும் மட்டுமல்ல. சோவியத் யூனியனின் தரமுத்திரைச் சிறப்பு வேறிடத்தில் உள்ளது.

மார்க்ஸ் அவர்கள் சுட்டிக்காண்பித்தவாறு, ‘முதலாளித்துவத்திலிருந்து கம்யூனிசத்திற்கு செல்லக்கூடிய ஒரு பிரத்தியேக இடைப்பட்ட கட்டமான சோசலிசக்கட்டத்தில் ‘கண்ணோட்டத்திலும் மனோபாவத்திலும் புரட்சிகர மாறுதலை உள்ளடக்கிய’ படிநிலையைக் கடந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது. (கோதா திட்டத்தைப்பற்றிய விமர்சனம். காரல் மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கெல்ஸின் தேர்வு நூல்கள் 2, 1962) அந்நேரத்தில் சோவியத் சமூகமானது, பொருளாதாரத் துறையில், பிரதானமாக குழு அல்லது கூட்டுப்பண்ணையுடமை, சரக்கு உற்பத்தி மற்றும் அதன் பூழ்க்கம் அத்துடன் இன்னும் தேவைப் படுகின்ற ஒன்று என ஸ்டாலின் அவர்கள் சரியாகக் கருதிய அதனுடனான மதிப்பு விதி (Law of Value), பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார உறவுகளில் நகரம் மற்றும் கிராமத்திற்கிடையில், தொழிற்சாலை மற்றும் விவசாயத்திற்கிடையில், உடல் மற்றும் மூளை உழைப்புக்கிடையில் சில பாகுபாடுகள் எனும் வடிவத்திலான பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்தின் ‘பிறப்பு-அடையாளங்களை’ (Birth-marks) (இதே நூல்) உடன் சுமந்து சென்றது. இப்பிரச்சினையை, ஸ்டாலின் அவர்கள் சோவியத் யூனியனில் சோசலிசத்தின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் என்ற தனது நன்கறியப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரையில் (1952) விரிவாக விவாதித்துள்ளார். கேள்விக்கிடமின்றி வலுக்கட்டாயப்படுத்தாமல், கூட்டுப்பண்ணைகளை சோசலிச அரசு பறிமுதல் செய்யாமல், கூட்டுப் பண்ணையுடமைமை பொதுச்சொத்து என்ற அளவில் மாற்றிடுவதற்கான வழிமுறை குறித்த முக்கியமான கேள்வி எழுந்தது. சமநிலையிலான சோசலிசப் பொருளாதார வளர்ச்சி விதியின்படி தொழிற்சாலை உற்பத்தியையும் விவசாய உற்பத்தியையும் ஒன்றிணைத்து ஒரே உற்பத்திப்பிரிவாக ஆக்கிடும் சரியான கொள்கை தேவைப்பட்டது. ஸ்டாலின் மேலும் கூறுகையில், “வாளாதிருந்து கொண்டு நம் உற்பத்தி சக்திகளுக்கும் மற்றும் உற்பத்தி உறவுகளுக்கும்மீடையே முரண்பாடுகள் ஏதுமில்லையென எண்ணுவது தவறானது. . . உற்பத்தி உறவுகளின் வளர்ச்சியானது உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சியுடன் பின்தங்கியே, நிச்சயம் பின்தங்கியே இருக்கும்” . . . “குழு அல்லது கூட்டுப் பண்ணை, சொத்து மற்றும் சரக்குச் சுற்று ஆகிய பொருளாதாரக் காரணிகள் ஒட்டுமொத்த தேசியப்

பொருளாதாரத்தின், குறிப்பாக விவசாயத்தின் முழு விரிவான அரசாங்கத் திட்டமிடுதலுக்குத் தடையை ஏற்படுத்துவதால், . . . அவை நம் உற்பத்தி சக்திகளின் சக்திவாய்ந்த வளர்ச்சிக்கு இடையூறாக நிற்கின்றன. . . எனவே, நமது கடமையானது கூட்டுப் பண்ணையுடமைமைப் படிப்படியாகப் பொது வுடமையாக மாற்றுவதன் மூலம், சரக்குகளின் சுற்றுக்குப் பதிலாக பொருட்கள்-பரிமாற்றத்தைப் படிப்படியாக அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் இத்தகைய முரண்பாடுகளை களைவதாகும்.” (சோவியத் யூனியனில் சோசலிசத்தின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள், பக்கம் 70) இது “அனைத்து சமூக உற்பத்தியிலும் தொடர்ச்சியான விரிவாக்கத்துடன் மற்றும் சமூகத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் உடல் மற்றும் மனரீதியிலான முழுமையான வளர்ச்சிக்கு” உகந்த வகையில் “சமூகத்தின் கலாச்சார முன்னேற்றத்தை” உத்திரவாதப்படுத்துவதோடு “கம்யூனிசத்தை நோக்கி மாறுவதற்கு வழிவகுக்கத் தேவையாயிருக்கின்ற அடிப்படை நிலைமைகளில்” தேவையான ஒன்றாக இருந்தது. (அதே நூல், பக்கம் 71) அதுமட்டுமே தொழிலாளர் களுக்கு முழு அளவிலான கல்வியை, இன்னும் பலவற்றைப் பெற்றிடுவதற்கான நேரத்தை வழங்கி, அவர்களின் வேலை நாளைக் குறைப்பது போன்ற நடவடிக்கைகள் மூலம், வேலை செய்வதை ‘சமூக உறுப்பினர்களின் பார்வையில் ஒரு தொந்தரவு என்றெண்ணாது வாழ்க்கையின் தலையாய தேவை’ என்று கருதும் வகையில் அவர்களை மாற்றும். சரியான வழிகாட்டலும் தலைமையும் இல்லாத தழ்நிலையில் சோசலிசத்தில் வளர்ந்திட வாய்ப்பிருக்கும் சோசலிசத் தனிநபர்வாதம் அல்லது புதிய வடிவத்திலான பொருளாதாரவாதம் போன்ற குணங்கள் வளர்வதைத் தடுத்து வென்று, இறுதியில், அவர்களை மார்க்ஸ் கணித்த, “தனிச் சொத்து இல்லாத மனிதாபிமானம்” என்பதை மனதில் கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனாக அது ஆக்கிவிடும். வெளிப்படையாகவே, இத்தகைய பகுப்பாய்வுகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் மூலம், நவம்பர் புரட்சியால் ஆழ்ந்து எதிர்பார்க்கப்பட்ட இலக்கினை நோக்கி சோவியத் யூனியனை இட்டுச் செல்வதற்கான தனது நோக்கத்தையும் முயற்சியையும் ஸ்டாலின் அவர்கள் நிலைநாட்டினார்.

இரண்டாம் உலகப்போரில் ஸ்டாலின் அவர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட சோவியத் ராணுவமும் சோவியத் மக்களும் பாசிசவாதிகளுக்கு எதிராகப் பெற்ற மகத்தான வெற்றி, புதிய சோவியத் குடிமக்களின் உயரிய சோசலிச ஒழுக்கநெறியை மேலும் வெளிப்படுத்தியது. அத்தகைய உயரிய ஒழுக்க நெறிக்கான ஆணிவேர், மாபெரும் நவம்பர் புரட்சியில் முளைவிட்டதாகும். அது சோவியத் யூனியனின் சோசலிச அரசின் கௌரவத்தையும் உச்சத்திற்குக் கொண்டு சென்றதுடன், அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கக்கூடிய ஒரே தத்துவம் கம்யூனிசமே என்றும் அப்பாழையிலேயே அனைவரும் பயணிக்கவேண்டும் எனும் எண்ணத்தை உறுதிப்படுத்தியது. இதனால் உத்வேகமடைந்து ஊக்குவிக்கப்பட்ட சீனா உள்ளிட்ட உலகின் மூன்றில் ஒரு பகுதி நாடுகள் சோசலிசத்தைத் தழுவின. இதன் மூலம் காலனி நாடுகளின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் பெருமளவில் தூண்டுதலைப் பெற்றன.

இருப்பினும், சோவியத் யூனியனில் கூட்டுப் பண்ணைமுறை, சரக்குகள் உற்பத்தி, சரக்குச் சுற்று அத்துடன் வீடுகள், பணம், வங்கியிருப்புக்கள் போன்ற பல தனிநபர் சொத்துடமைகள் கிட்டத்தட்ட அகற்றப்படும் நிலையில் இருந்தாலும், அவை இன்னமும் இருந்துகொண்டிருப்பது அங்கு தனி மனித சொத்துடமைக்கான வித்துக்கள் இன்னும் ஒழிக்கப்படவில்லை என்பதைக் காட்டிற்று. இந்தத் தனிச்சொத்துடமைமைச் சுற்றிய போக்கு ஆழமாகப் பதிந்து தனிநபர் போக்காக இருந்துகொண்டு, சோசலிசக் கட்டுமானத்தினால் அடையப்பெற்ற பொருளாதார மேம்பாடு மற்றும் வாழ்க்கைத்தர முன்னேற்றத்தினால் அது மேலும் அதிகரித்தது. பிந்தைய காலத்தில் தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள் “சோசலிசத் தனிமனிதவாதம்” எனக் குறிப்பிட்ட ஒரு புதிய வகை பொருளாதாரவாதம் மற்றும் தனிநபர்வாதம் ஆகியன தோன்றின. சீரழிந்த முதலாளித்துவமாக இருக்கின்ற இக்காலகட்டத்தில், அத்தகைய போக்கானது, சோசலிசம் மற்றும் பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியத்திற்கான மனப்போக்கு வளர்வதற்கு நிச்சயமான தடையாக ஆனது. கூடவே, தொடர்ச்சி 4ம் பக்கம்

நவீனத் திருத்தல்வாதம் சமூக வளர்ச்சி விதிகளை அப்பட்டமாக மீறி பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது

3ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அத்தகைய தனிமனிதப் பண்புகளுடன் பூர்ஷ்வா கண்ணோட்டம், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் அணுகுமுறையின் சுவடுகள் சேர்ந்துகொண்டு, உழைப்பு என்பது சமூகத்தின் பார்வையில் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தி உடல் உழைப்புக்கும் மூளையுழைப்பிற்குமிடையேயான பிரிவு என்பது ஏற்பட்டது. இவையாவும் இருப்பது சோவியத் யூனியனில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த வர்க்கப் போராட்டத்தில் தானாகவே வெளிப்பட்டது.

இவையனைத்தையும் ஸ்டாலின் அவர்கள் அறிந்திருந்ததுடன், அவைகளை எதிர்த்து அவர் மீண்டும் போராட ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்தார் என்பதை, அவரது வழிகாட்டலின்படி தோழர் மெலன்கோ சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 19வது மாநாட்டில் முன்வைத்த அறிக்கையிலிருந்து காணலாம். “...எங்கெல்லாம் விமர்சனமும் சுயவிமர்சனமும் உதாசீனப்படுத்தபடுகின்றதோ, அமைப்புகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மீதான வெகுஜனங்களின் கட்டுப்பாடு பலவீனமடைகின்றதோ, அங்கெல்லாம் அதன் தவிர்க்கவியலா விளைவாக அருவருப்பான வளர்ச்சிகளான அதிகாரத்துவம், அழகிய மனநிலை போன்றவை மட்டுமின்றி நமது அரசு இயந்திரத்தின் தனித்தனி இணைப்புக்கள் சிதறுண்டுவிடுவது கூட ஏற்பட்டு விடும்.” என அந்த 19வது மாநாடு பதிவுசெய்தது. அரசியலுக்கு முன்னுரிமை தருவதற்குப் பதிலாக உற்பத்திக்கு முன்னுரிமைதரும் போக்கு, தனிச் சொத்து மனப்பான்மையும் நெறியும் ஒரு பலமிக்க உறுதியான சக்தியாக தொடர்ந்துகொண்டிருப்பதை அம்மாநாடு பதிவு செய்தது. எனவே, “சித்தாந்தப் பணியே கட்சியின் முதன்மையான கடமை; அதன் முக்கியத்துவத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதென்பது கட்சி மற்றும் அரசின் நலன்களுக்கு சரிசெய்திட முடியாத பாதிப்பை ஏற்படுத்திடலாம். சோசலிச சித்தாந்தத்தின் செல்வாக்கு பலவீனமடைந்தால், அதன் விளைவானது பூர்ஷ்வா சித்தாந்தத்தின் செல்வாக்கை பலப்படுத்திவிடும் என்பதை நாம் எப்போதுமே நினைவில் கொள்ளவேண்டும்.” என அம்மாநாடு அறிவுறுத்தியது. சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 19வது மாநாடு, 1952) கட்சியானது தோழர் ஸ்டாலினது தலைமையின்கீழ், எதிர்ப்புரட்சி சக்திகள் மற்றும் பூர்ஷ்வாப் போக்குகளுக்கெதிராக, ஒரு புரட்சிகரப் போராட்டத்தைத் துவக்குவதென சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. ஆனால், ஸ்டாலின் அவர்கள் மறைந்தவுடனேயே, நவீனத் திருத்தல்வாதியான குருச்சேவும் அவரது கும்பலும் கட்சி மற்றும் அரசின் தலைமையைக் கைப்பற்றிவிட்ட பின்னர், அச்செயல் முறை தலைகீழாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. சோசலிசத்தைப் பாதுகாத்திடுவதை, முன்னேறுவதை, வளர்த்திடுவதை நோக்கிய மகத்தான வீரதீரமான தியாகத்துடனான ஒட்டுமொத்த பயணமும் ஒரு சோக முடிவைச் சந்தித்தது. நவம்பர் புரட்சியின் மகத்துவம் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டுவிட்டது.

சோசலிச வளர்ச்சி விதிகளை அப்பட்டமாக மீறி, பின்னடைவை ஏற்படுத்திய நவீனத் திருத்தல்வாதம்

ஸ்டாலினது மறைவுக்குப் பின்னர், சோவியத் கட்சியும் சோவியத் யூனியனின் சோசலிச அரசும் உள்ளேயேயிருந்த நவீனத் திருத்தல்வாதிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி, தோற்கடிக்கப்பட்ட பூர்ஷ்வாக்கள் மீண்டும் பலம் பெற்று, சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை மாசுபடுத்தியதன் மூலம் சீரழிவை நோக்கிய செயல்முறைப்போக்கைத் துரிதப் படுத்தி, இறுதியாக எதிர்ப்புரட்சி மூலம் முதலாளித் துவத்தை மீட்டெடுத்ததோடு, சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை பூர்ஷ்வா கட்சியாகவும் மாற்றி விட்டனர். மாசேதுங்கின் மறைவுக்குப்பின்பு, சீனாவில் அவ்வாறே நடந்தது. வியட்நாம் விஷயத்திலும் இதுவே நடந்தது. கிட்டத்தட்ட உலகத்தை உலகப் புரட்சியின் வாயிலுக்குக் கொண்டுவந்த சர்வதேசக் கம்யூனிச இயக்கமானது, யதார்த்தத்தில் சக்திவாய்ந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உலகத்தில் எங்குமே இல்லை என்ற குழப்ப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டது.

சோவியத் யூனியனின் நவீனத் திருத்தல்வாதத் தலைமை, ஒன்றன்பின் ஒன்றாக, முன்பிருந்த புரட்சிகரத் தலைமையால் வகுத்தெடுக்கப்பட்டு, பின்பற்றப்பட்ட கொள்கைகளைத் தலைகீழாக மாற்றி, பொருளாதாரத்தை தேக்க நிலைக்குக் கொண்டு வந்து, ஒரு முப்பதாண்டுகளுக்குள் தேசிய வரு

மானத்தை சரிபாதிக்கும் மேலாகக் கீழே கொண்டு வந்துவிட்டது. பூர்ஷ்வா சிந்தனைப் போக்கிற்கிணங்க, பொருளாய ஊக்கத்தொகைகள் (Material Incentives) தாராளமாக வழங்கப்பட்டு, வேலை மீதான தொழிலாளர்களின் வெறுப்பைத் தடுக்கவும் மற்றும் அதனால் உற்பத்தியின் அளவில் தொய்வு ஏற்படுவதைத் தடுக்கவும் தவறியது. உண்மையில், திருத்தல்வாதத் தலைமையானது மக்களின் புரட்சி கர ஆர்வத்தையும் ஆன்மாவையும் அணைத்து விட்டது. அதே சமயம் அது பூர்ஷ்வா தனிநபர் வாதம் சிந்தனையில் ஆழமாக வேரூன்றுவதற்கு இட்டுச்சென்றது. மார்க்சிய அத்தாரிடுகள் அணைவரின் போதனைகளுக்கு முற்றிலும் மாறாக, சோவியத் அரசானது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகார அரசாகவும், சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது உழைக்கும் வர்க்கத்தின் கட்சியாகவும் இனிமேலும் இருக்கத்தேவையில்லை எனும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத வாதத்தை முன்வைத்தனர். இதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் அரசானது மக்களது அரசாகவும் கட்சியானது மக்களின் கட்சியாகவும் மாறிவிட்டதென்று வாதிட்டனர். இதன் பொருள், சோவியத் யூனியனில் இருந்த வர்க்கப் போராட்டம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது என தெளிவாகக் கேலி செய்வதாகும். முடிவில் அவர்கள், தோற்கடிக்கப்பட்ட பூர்ஷ்வாக்களுக்குச் சரணடைந்து அவர்களுடன் ஒன்றிணைந்துவிட்டனர்.

ஸ்டாலின் மீதான துதிபாடுதலை எதிர்த்துப் போராடுகின்றோம் என்ற பெயரில், ஸ்டாலின் அவர்களை மதிப்பிழக்கச்செய்யும் மிகப்பெரும் பிரச்சாரத்தைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். அது மார்க்சிச அத்தாரிட்டியை மதிப்பிழக்கச் செய்ததோடு இறுதியில் லெனின் அவர்களை மட்டுமின்றி கம்யூனிசத்தையும் கூட மதிப்பிழக்கச்செய்ய இட்டுச் சென்றுவிட்டது. இத்தகைய அணுகுமுறையும் கண்ணோட்டமும் மக்களின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக மற்றும் கலாச்சார வாழ்வில் தீய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. சோசலிசத்தைப் பின்பற்றிய போக்கின்போது உழைப்பிற்கும் அதன் உற்பத்திப் பொருளுக்கும்மிடையேயான ஒன்றிணைந்த உறவு எந்த அளவிற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டதோ அது இல்லாமற்போனது. எந்த அளவிற்குத் தொழிலாளர்கள் அந்நியப்படுத்தாக உணர்ந்தார்களோ, அந்த அளவிற்கு உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்தது. பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கட்டுப்பாட்டுடன் தொழிலாளர்கள், பொதுமக்களின் சித்தாந்தத் தரத்தைக் கடுமையாக உயர்த்த வேண்டிய அவசரத் தேவை இருக்கையில், இந்தத் தலைமையானது மலிவான தூண்டுதலை வழங்கிடுவது போன்ற நடவடிக்கையைக் கையாண்டது. சித்தாந்தத்திலிருந்து விலகிய இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் கலாச்சார மட்டத்தையோ கண்ணோட்டத்தையோ உயர்த்த முடியவில்லை; உயர்த்தவும் முடியாது. மாறாக, அவைகள் மக்களிடையே இழிவான பூர்ஷ்வா கலாச்சாரத்தையும் மனப்பான்மையையும் தூண்டி விட்டன. தலைமையிலும் நிர்வாகத்திலும் அதிகாரத் துவம் நுழைந்துவிட்டது. அது வேரூன்றியதால், கட்சியும் அரசும் மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டு விட்டது. சோசலிச மாற்ற செயல்பாட்டின்போது ஸ்டாலின் அவர்கள் பலவந்தத்தை பகிரங்கமாக கண்டித்திருக்கையில், இத்திருத்தல்வாதத் தலைமை வெகுஜனங்களிடமிருந்து தனிமைப்பட்டு பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியம் என்ற பெயரில் ஒடுக்குமுறையாளர்களாக மாறி, மேலும் மேலும் ராணுவ அடக்கு முறை அதிகரித்தது. காலப்போக்கில் நவம்பர் புரட்சியில் துவங்கி, அதன் பயணம் கம்யூனிசத்தை நோக்கிய பாதையில் அடியெடுத்துவைத்திட எத்தனித்த மண்ணில், இந்தத் திருத்தல்வாதத் தலைமை நாட்டை எதிர்ப்புரட்சியின் மூலம் முதலாளித்துவத்தை நிறுவிடும் நடவடிக்கைக்கு இட்டுச்சென்றது.

உண்மையில் இரஷ்ய நிலைமை ஒரு மிக ஏமாற்ற மளிக்கும் பிம்பத்தையே தந்தது; இன்னும் தந்து கொண்டிருக்கின்றது. வெகுஜனங்கள் மத்தியில் வெகுவாக எழுந்த கேள்விகள் இவைகள்தான்: தனிச்சிறப்புமிக்க மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி வெற்றியையடைந்து அதன் மீது அப்படிப்பட்ட சோசலிசக் கட்டுமானத்திற்குப் பின்னரும் கூட சோவியத் யூனியனும் சோசலிச முகாமும் எப்படி வீழ முடியும், அப்படியானால் இது சோசலிசம் வரலாற்று ரீதியிலான தவிர்க்கவியலா நிகழ்வு என்றா மார்க்சிசவாதிகளின் உறுதியான கூற்று பொய்யென மெய்ப்பிக்கப்பட்டுவிட்டதா? அல்லது இதற்கான காரணம் ஏகாதிபத்தித்தின் துழ்ச்சிகளா?

விழிப்புடன் இருக்கின்ற பரிச்சயப்பட்ட எந்த கம்யூனிசப் புரட்சியாளனுக்கும், சோசலிச முகாமின் வீழ்ச்சியானது நிச்சயம் பெருமளவில் அதிர்ச்சி தரும் ஒன்று, ஆனால் அது எண்ணிப்பார்க்க முடியாத ஒன்றோ, எதிர்பாராததோ, எதிர்பார்க்க முடியாததோ அல்ல.

தலைகீழ் மாற்றம் ஏற்படும் வாய்ப்பு குறித்த மாபெரும் மார்க்சிச அத்தாரிட்டிகளின் முன்னெச்சரிக்கை

‘பழைய சமூகத்தின் பிறப்பு அடையாளங்களை’ ‘பொருளாதார, அறநெறி மற்றும் அறிவார்ந்த விஷயங்கள் என ஒவ்வொன்றும்’ சோசலிச சமூகம் சுமந்து சென்றுகொண்டிருக்கும் என மார்க்ஸ் அவர்களே நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே எச்சரித்திருக்கின்றார் (அவரது கோதா திட்டத்தின் மீதான விமர்சனம்). மார்க்ஸின் படிப்பினையின்படி, அவரால் முதலாளித்துவ அமைப்புக்கும் கம்யூனிசத் திற்குமிடையேயான இடைப்பட்ட கட்டம் என அழைக்கப்பட்ட சோசலிச அமைப்பானது, முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பின் கருவறையிலிருந்து பிறந்திருப்பதால், அது பூர்ஷ்வா சிந்தனைகள், அறநெறியுணர்வு மற்றும் பொருளாதார விதிகளின் மிச்ச சொச்சங்களைக் கொண்டிருக்கும் என்பது தெளிவாகும்.

“பூர்ஷ்வாக்கள் தூக்கியெறியப்பட்ட பின்னர், அதாவது புரட்சிக்குப் பின்பு, பூர்ஷ்வாக்களின் எதிர்ப்பானது பத்து மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. அது ஒரு நாட்டினதாக இருப்பினும், அவர்களின் பலம் சர்வதேச மூலதனத்தின் பலத்திலும், பூர்ஷ்வாக்களின் சர்வதேசத் தொடர்புகளின் பலத்திலும் ஆயுளிலும் இருப்பது மட்டுமல்லாது, நீடித்த பழக்க வழக்கத்தின் சக்தியினாலும் கூட இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. . . வெற்றி பெற்ற சுரண்டப்பட்டவர்களின் முன்னணிப்படையான அதாவது பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கெதிராக தூக்கியெறியப்பட்ட சுரண்டலாளர்கள் தொடுத்துள்ள வர்க்கப் போராட்டமானது ஒப்பிட இயலாதவாறு மிகவும் கசப்பானதாக மாறிவிட்டது. மேலும், புரட்சியைப் பொருத்த மட்டில் இக்கோட்பாடானது சீர்திருத்தவாத மாயையினால் மாற்றப்பட்டாலொழிய, இது வேறு விதமாக இருக்க முடியாது.” என பின்னர் லெனின் தெளிவாக அறிவித்தார். சரியான மற்றும் பரந்த அளவில் சிறுதொழில் உற்பத்தி அகற்றப்படவில்லையெனில், அதன் மூலம் அவைகள் முதலாளித்துவம் ஊடுருவிட உதவி புரியும் தனிச்சொத்து மனப்பான்மையை தினமும் ஒவ்வொரு மணித்துளியும் தோற்றுவிக்கும் எனக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காண்பித்தார். மற்றொரு இடத்தில், “...வர்க்கங்களை முழுமையாக அகற்றிட வேண்டுமெனில், சுரண்டலாளர்களைத் தூக்கி வெறிவது மட்டும் போதாது... அவர்களின் சொத்துடமை உரிமையை ஒழித்திடுவது மட்டும் போதாது. . . உற்பத்தி சாதனங்களின் அனைத்து தனியுடமையையும் அழித்திடுவது கூட தேவை. . . இதற்கு மிக நீண்ட காலம் தேவைப்படும்.” என அவர் மேலும் கூறினார். (வி ஐ லெனின், தொகுப்பு நூல்கள் 29, பக்கம் 421)

மேலே குறிப்பிட்ட அவரது வழிகாட்டலின்படி தயாரிக்கப்பட்ட சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 19வது மாநாட்டின் வாசிக்கப்பட்ட உரையுடன் லெனினது கீழ்க்கண்ட படிப்பினைகளையும் ஸ்டாலின் வலியுறுத்தினார்: “சோசலிச அமைப்பும் சோசலிசப் பொருளாதாரமும் மேலும் மேலும் பலப்படுத்தப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்படும் போது வர்க்கப் போராட்டம் மேலும் கூர்மையடையும்.” (பேரடக்கஸ் ஆப் பவர். 1878-1928, எனும் ஸ்டீபன் கோட்கினின் நூலில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது)

சீனப் புரட்சியின் கண்ணோட்டத்தில் தோழர் மாசேதுங் அவர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு பேசுகின்றார்: “உற்பத்தி சாதனங்களின் உடமையாளர்களை மாற்றுவதில் நாம் அடிப்படை வெற்றி கண்டுள்ளோம். ஆனால், அரசியல் மற்றும் சித்தாந்தக் களத்தில் நாம் முழுமையான வெற்றியை இன்னும் அடையவில்லை. சித்தாந்தக்களத்தில், பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும் பூர்ஷ்வாக்களுக்குமிடையேயான போராட்டத்தில் எவர் வெற்றியடைவார் என்ற கேள்வி இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை.” (பிரச்சார வேலை குறித்து மார்க்ஸ் 12, 1957ல் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தேசிய மாநாட்டில் மாசேதுங் ஆற்றிய உரையிலிருந்து)

தொடர்ச்சி 5ம் பக்கம்

திருத்தல்வாதத்திற்கெதிரான ஓய்வொழிவற்ற போராட்டத்தை வருங்காலத் தலைமுறையினர் முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதே நவம்பர் புரட்சியின் படிப்பினையாகும்

4ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

சோசலிச சமுதாயத்தில் வர்க்கப் போராட்டம் தொடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது எனும் கருத்தை விரித்துரைக்கையில் லெனினுக்குப் பிந்தைய சகாப்தத்தின் முன்னணி மார்க்சிச சிந்தனையாளர்களில் ஒருவரும், எமது கட்சியின் ஸ்தாபகப் பொதுச்செயலாளருமாகிய தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள், இதனை விரித்துரைக்கையில் ஒரு சோசலிச அரசில்: “வர்க்கப் போராட்டமானது ஒரு புதிய வடிவத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது, அது மேலும் மேலும் நுட்பமானதாகிவிட்டது. . . பழைய சமூகத்தின் பிற்போக்குவாதக் கருத்துக்களும் எண்ணங்களும் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் மற்றும் மக்கள் மனதிலிருந்து முற்றிலுமாகத் துடைத்தெறியப்படவில்லை, ஒருபுறம், ஒரு புதிய தூழ்நிலையில் பூர்வீக கருத்துக்கள் புதிய வடிவத்திலும் மேலும் நுட்பமான வழிகளிலும் மேலும் ஊடுருவிக்கொண்டிருக்கின்றது. மற்றொரு புறம், சோசலிச அமைப்பின் வளர்ந்துவரும் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலைத்தன்மையுடன், தனிநபர் சுதந்திர உணர்வானது படிப்படியாக ஒரு சலுகையாக கருதப்படும் குணம் உணர்வை அடைந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதன் விளைவாக, இன்று வர்க்கப் போராட்டத்தை நடத்துவதென்பது மேலும் மேலும் கடினமாகி வருகின்றது, . . . இங்கே, பகைவர்கள் கள்ளத்தனமாக ஊடுருவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கட்சியானது தன்னையறியாமல் அதற்குப் பலியாகிக்கொண்டிருக்கின்றது . . . இது சோசலிச அமைப்பினுள்ளேயே வளர்ந்து வரும் போக்கிற்கு எதிரான ஒரு போராட்டமாகும்.” (சீனக் கலாச்சாரப் புரட்சி, சிப்தாஸ் கோஷ் தேர்வு நூல்கள் 1, பக்கம் 216)

கம்யூனிச இயக்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் சித்தாந்தத் தரத்தின் வீழ்ச்சியைச் சுட்டிக் காட்டிய தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்களின் விளக்கவுரை

இத்தகைய அனைத்துப் படிப்பினைகளும் சில உண்மைகளைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன: சமூக வளர்ச்சியின் தவிர்க்கவியலாத விதி என்பது ஓர் யதார்த்த, புறவய விதியாகும். அது, ஒரு முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில் சோசலிசப் புரட்சி வரலாற்று ரீதியாக தவிர்க்கவியலாதது எனக் கூறுகின்றது. அதன் தேவை மீறிட முடியாத ஒன்று. ஆதலால் அது தவிர்க்கவியலாதது. நிலவுகின்ற தூழ்நிலைகளின் கீழ், சமூக வளர்ச்சியின் செயல்முறைப் போக்கில், இது பகுத்தறிவு மிக்கதாகவும் தேவையானதாகவும் இருக்கிறது. ஆனால், அரசு அதி காரத்தைப் பாட்டாளி வர்க்கம் கைப்பற்றியதைத் தொடர்ந்து, சில தூழ்நிலைகளில் முதலாளித்துவத்தை நோக்கிய நேரெதிர் மாற்றம் என்பது நடந்திடலாம். இத்தகைய நேரெதிர் மாற்றமானது, விதியின்படி தேவையற்ற ஒன்று. அது ஓர் வரலாற்று ரீதியில் தவிர்க்கவியலாத ஒன்றல்ல. அத்தகைய விதி மீறப்படுகையில் மட்டுமே, நேரெதிர் மாற்றமென்பது நடைபெறுகிறது.

கூடவே தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள் இவ்வாறு சுட்டிக்காட்டியதாவது: “இதிலிருந்து சோவியத் யூனியனில் முதலாளித்துவத்தின் சிறிய விதைகள் இருந்த காரணத்தால்தான், அங்கு திடீரென திருத்தல்வாதம் வந்ததென்று எவராவது எண்ணினால், பின்னர் அது ஒரு ஒருதலைப் பட்சமான ஆய்வாகவே இருக்கும், அது மேலும் சுத்த பொருளாதாரத் தீர்மானவாதத்தை ஆதரிப்பதாகிவிடும். . . பொருளாதார அடிப்படை மற்றும் மேல்கட்டுமானம் ஆகிய இரண்டுக்குமிடையே பரஸ்பரம் இருக்கின்ற முரண்பாட்டை, அதாவது சமுதாயக் கருத்துலகில் நிலவும் முரண்பாட்டை நாம் எப்போதுமே மனதில் கொள்ள வேண்டும். (அதே நூல், பக்கம் 303-304)

1948இல் கொமின்பார்ம் அமைப்பிலிருந்து யூகோஸ்லேவிய அதிபர் டிட்டொ (Tito) வெளியேற்றப்பட்ட சமயத்தில், இத்தகைய சித்தாந்த நிலைமை குறித்த கேள்வியில் தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள், உலகக் கம்யூனிச முகாமிலுள்ள கட்சிகளுக்கிடையேயும் கட்சிகளுக்குள்ளேயும் இருக்கும் இயந்திரகதியிலான சிந்தனைமுறைப் போக்கு மற்றும் இயந்திரகதியிலான உறவுமுறை அடையாளங்களைச் சுட்டிக்காண்பிக்கையில், இவ்வாறு கூறுகிறார்: “உலகக் கம்யூனிச இயக்கத்தின் பல்வேறு சாதனைகள், வெற்றிகள், மற்றும் தியாகங்களைப் பெருமையுடனும் அடக்கத்துடனும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே வேளையில், அதிலிருந்த தீவிரப் பற்றாக்குறைகளைச் சுட்டிக்காட்ட நாம் ஒரு கணமும் தவறவில்லை. . . உலகக் கம்யூனிச இயக்கத்தின் தற்போதைய தலைவர்கள் மிகப்பெருமளவில் ஒரு இயந்திரகதியிலான சிந்தனைப் போக்கின் தாக்கத்தில் இருந்த காரணத்தால்தான் இத்தகைய தீவிரப் பற்றாக்குறைகளும் குறைபாடுகளும் ஏற்பட்டன.” (கம்யூனிச முகாம் மீதான சுய விமர்சனம், சிப்தாஸ் கோஷ் தேர்வு நூல்கள் 1, பக்கம் 2)

அவர் முன்னெச்சரித்ததாவது: “இவையனைத்திலிருந்தும், உலகக் கம்யூனிச இயக்கத்தில் காணப்படும் தற்போதைய நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்குப் பதிலாக, தற்போதைய தலைமையின் அணுகுறையும் மனோபாவமும் தற்போதைய தூழ்நிலையை இன்னும் மிக ஆழமான நெருக்கடிக்கு விரைவிலேயே கொண்டு செல்லும் எனத் தோன்றுகின்றது.” (இதே நூல், பக்கம் 2)

உலகக் கம்யூனிச முகாமின் கட்சிகளுக்கிடையில் மற்றும் அக்கட்சிகளுக்குள்ளேயேயிருக்கும் இயந்திரகதியிலான சிந்தனைமுறைப் போக்கு மற்றும் இயந்திரகதியிலான உறவுமுறையைக் களைவதற்கான சித்தாந்தப் போராட்டத்தை அலட்சியப்படுத்தியதால், குறிப்பாக சோசலிசத்தில் சிந்தனை மற்றும் கலாச்சார மட்டத்தில் வர்க்கப் போராட்டத்தை தீவிரப்படுத்தத் தவறியதால், திருத்தல்வாத அபாயம் தோன்றியது என்பதை இப்போது காண முடியும். தனிநபரானவர் தத்துவார்த்த மட்டத்தில் சரியாகவும் பருண்மையாகவும் தன்னை ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்ளும் புறவய ரீதியில்

வரையறுக்கப்பட்ட தேவையைச் செயல்பாட்டில் கொண்டுவருவதை அச்சுழ்நிலையில் உட்கிரகித்துக்கொள்ளத் தவறியதாலும், மாறிக்கொண்டிருக்கும் தூழ்நிலையின் புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் கண்டறிதலின் (Inventions and Discoveries) வேகத்திற்கேற்ப மார்க்சிசத்தைச் செழுமைப்படுத்தத் தவறியதாலும் இது நடந்துள்ளது.

சமுதாயத்துடன் ஒருவர் தன்னை முழுமையாக ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்வதுதான் இழிவான தனிநபர்வாதத்தை எதிர்த்து சோசலிசத்தைப் பாதுகாக்கும்

வர்க்க ஆட்சியில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகப் புரையோடிப்போயிருக்கும் மக்களின் ஒட்டுமொத்த மனப்பான்மையை, மனோநிலையை மாற்றுவது என்ற கேள்வி இறுதியில் எஞ்சியிருக்கின்றது. இக்கடமை எப்படி நிறைவேற்றுவது, இவ்விஷயத்தில் எத்தகைய முரண்பாடு தீர்க்கப்பட வேண்டும்?

இத்தகைய கேள்விகளை தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள் மிக ஆழமாக ஊடுருவிப் பார்த்துள்ளார். குறிப்பாக, தனிநபர்வாதமானது கொச்சைப்படுத்தப்பட்டு மிக மோசமான சலுகையாக தாழ்த்தப்பட்டுள்ள நிலைமையில், புரட்சியின் நலன்களுக்காக தனிப்பட்ட நலன்களை மகிழ்ச்சியாகவும் நிபந்தனையின்றியும் தியாகம் செய்வது என்ற கம்யூனிஸ்ட் அறநெறி பற்றிய வழக்கமான புரிதல் என்பது, இன்றைய பூர்வீக தனிநபர்வாதத்தை எதிர்த்துப் போராடப் போதுமானதல்ல. இதன் காரணமாக, இறுதியில் தனிமனிதத்தேவை, சமூகத்தேவை ஆகிய இவ்விரண்டுக்குமிடையே யான “பகைத்தன்மைகொண்ட முரண்பாட்டை பகையற்ற ஒரு முரண்பாடாக மாற்றும்” ஒரு புதிய நெறிமுறை மற்றும் மனித மதிப்புகளும் நிறைந்த மிக உயர்ந்த தரத்தைப் பின்பற்றுவதுதான் முதலாளித்துவ எதிர்ப்புச் சோசலிசப் புரட்சி மற்றும் கம்யூனிசத்தை நோக்கிய சோசலிச மாற்றத்தின் அவசரத் தேவையாக இருக்கிறது.

இவ்விஷயத்தில், 1966ஆம் ஆண்டில், மாசேதுங் தலைமையில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (CPC-Communist Party of China) மத்தியக் கமிட்டியானது, கட்சி மட்டுமின்றி, ஒட்டுமொத்த வெகுஜனங்களையும் ஈடுபடுத்தித் துவக்கிய பாட்டாளி வர்க்கக் கலாச்சாரப் புரட்சியில், திருத்தல்வாதம் தோன்றுவதை எதிர்த்து தீவிர முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. அதனைப் பாராட்டி, தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள் கூறுகையில், “இக்கலாச்சாரப் புரட்சி ஆழமான விஞ்ஞான அடிப்படையைக் கொண்டுள்ளது, மார்க்சிச-லெனினிச அளவு கோலினடிப்படையில் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது, இக்கலாச்சாரப் புரட்சியை சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கும் விதம், உண்மையில் பிரம்மாண்டமானதும் மாபெரும் முக்கியத்துவம் நிறைந்ததாகும்” என்றார். (சீனக் கலாச்சாரப் தொடர்ச்சி 6ம் பக்கம்

சென்னையில் அக்டோபர் 27, 2017 மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நூற்றாண்டு விழா கருத்தரங்கம்



சென்னை உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி திரு அரிபரந்தாமன் கருத்தரங்கத்தில் உரையாற்றுகிறார்



திரு ரகுமான், ஊடகவியலாளர் கருத்தரங்கத்தில் உரையாற்றுகிறார்



கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டோர்

மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நீரூழி வாழ்க...

5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

புரட்சி, சிப்தாஸ் கோஷ் தேர்வு நூல்கள் 1). இருந்தபோதிலும், சீனக் கலாச்சாரப் புரட்சி பிரதானமாக "பூர்ஷ்வா மனிதாபிமான சித்தாந்தம் மற்றும் சிந்தனைகளுக்கெதிரானதாக" இருந்தது. ஆனால் அந்த அளவிற்கு பூர்ஷ்வா கலாச்சாரத் திறக்கெதிராகப் பெருமளவில் திருப்பப்படவில்லை என்பதை அவர் சுட்டிக்காண்பித்தார். இதன் காரணமாக, பூர்ஷ்வா தனிநபர்வாதக் கேடுகளிலிருந்து அப்போதைய சீன சமூகத்தை விடுவிக்கும் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமானதாக அவர்களது சித்தாந்தப் போராட்டம் இருக்கவில்லை.

"ஒருபுறம், தனிநபருக்கும் அரசுக்கும் (சோசலிச அரசு) இடையேயான பகை முரண்பாடுகள் இருக்கும்வரையில், தனிநபர் நலன் மற்றும் சமூக நலனுக்குமிடையேயான முரண்பாடுகள் இருக்கும் வரையில், அரசு என்பது உதிர்ந்து போகாது. . . இத்தகைய பகை முரண்பாடுகளின் பிரதிபலிப்பாக அரசு என்பது இருக்கின்றவரை, சோசலிசத்திலும் கூட தனிநபர் சமூக நலன்களுக்கு கட்டுப்பாட்டையாக வேண்டும். மேலும், சோசலிச அரசின் அடக்கு முறைப் போக்குக்கு எதிரான கிளர்ச்சி தனிநபரிடத்தில் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும். அதனால், சமூக நோக்கமும் மீண்டும் மீண்டும் பாதிப்புக்குள்ளாகும். . . சோசலிச சமுதாயத்தில் நடக்கின்ற தொடர்ச்சியான வர்க்கப் போராட்டத்தின் காரணமாக, அரசின் அடக்குமுறை என்பது ஓரளவிற்குத் தேவையானதாக இருந்துகொண்டேயிருக்கும். தனிநபரின் உண்மையான சுதந்திரம் மற்றும் சோசலிச சமூக அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கும் முழுமையான விடுதலைக்கான பாதையில் தடையேற்படுத்தும் தூக்கியெறியப்பட்ட பூர்ஷ்வாக்களின் சதிவேலை நடவடிக்கைகளையும், சில தனிநபர்களின் கீழ்த்தரமான தன்மையவாத (Self-centred) செயல்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அத்தகைய அடக்குமுறை இருக்கும்.

இவ்விஷயத்தை அவர் மேலும் ஆழமாக விவாதிக்கும்போது, சீனச் சமூகம் அந்நேரத்தில் சந்தித்த பிரச்சினையானது, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் களத்தில் மேலும் மேலும் அடைந்த உறுதித் தன்மையின் காரணமாக, சோசலிச சமூகத்தில், நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஒரு புதுவகையான தனிநபர்வாதம் எனப்படும் "சோசலிசத் தனிநபர்

வாதம்" என்கின்ற "தனிநபர் சுதந்திரம் மற்றும் விடுதலை உணர்வை தரம்தாழ்த்தும் ஒரு போக்கு, தனிநபர் உரிமை மற்றும் இழிவான தனிநபர் வாதத்தை நோக்கிய தனிநபர் விடுதலை மற்றும் தனித்தன்மை ஆகியனவாகும். . . பூர்ஷ்வா மனிதாபிமான அறநெறி மதிப்புக்களுக்கும் பாட்டாளி வர்க்கக் கலாச்சாரத்துக்குமிடையேயான அடிப்படை வேறுபாடு குறித்த வரலாறு மற்றும் சமூக விஞ்ஞானங்கள் உறுதிசெய்த சித்தாந்த உருவாக்கத்தை அவர்கள் (சிபிசி) இன்னும் வழங்கிட முடியவில்லை" (இதே நூல், பக்கம் 239)

"இரஷ்ய மற்றும் சீனப் புரட்சியின் வெற்றிக்குத் தேவையாயிருந்த பாரம்பரிய புரிதல் தரம், இன்றைய மாறிய சிக்கலான தழ்நிலையின் தேவையை எதிர்கொள்வதற்குப் போதாததாக இருக்கின்றது எனத் தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் சுட்டிக்காண்பித்தார். இப்போது தனிநபர்வாதமானது தனிநபர் உரிமையாகச் சீரழிந்து, சமூகப் பிரச்சினையில் தனிநபரின் அலட்சியம் அதிகரித்து வருவதைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. எனவே, கலாச்சாரப் புரட்சி வெற்றிகரமாக நடைபெற்றாலும், மீண்டும் திருத்தல்வாதம் தோன்றுவதற்கான ஆபத்து இருந்துகொண்டிருக்கின்றது என்ற எச்சரிக்கையை எழுப்பி, தோழர் சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள் மேலும் கூறுகையில், ". . . சோசலிச சமுதாயத்தில் விடுதலைக்கான தனிநபரின் போராட்டம் ஒரு புதிய சிக்கலான நிலைக்குச் சென்று, ஒரு புதிய குணம்சத்தை அடைந்துள்ளது, அங்கே பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு, தளர்வில்லா அர்ப்பணிப்பு மற்றும் தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பு மூலம், தனிநபரது நலனை சமுதாய நலனுடன் முழுமையாக ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு மிகத் தீவிர மற்றும் நீண்டநெடிய போராட்டத்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது." என்றார். (அதே நூல், பக்கம் 244) மேலும் கூறுகையில், "தனிநபரின் விடுதலைக்கான பிரதான நோக்கம், நிலவுகின்ற தனிநபர் தேவைக்கும் சமூகத்தேவைக்குமிடையேயான பகைத்தன்மைகொண்ட முரண்பாட்டை பகையற்ற முரண்பாடாக மாற்றிடுவதாக" இருத்தல் வேண்டும். தனிநபரது தேவை சமூகத்தேவையுடன் ஐக்கியப்படுத்துதல் நிறுவப்பட்டு அத்துடன் தர்க்கரீதியிலான முடிவை நோக்கிய இத்தகைய கலாச்சாரப் புரட்சிக்கான போராட்டத்தை நடத்தினால் மட்டுமே, அத்தகைய தனிநபர் நலனானது "சமூக நலனே தனிநபர் நலன் என" மாறும். பின்பு, தோழர்

சிப்தாஸ் கோஷ் அவர்கள் தெள்ளத்தெளிவாக வெளிப்படுத்தி முன்வைத்த, புதிய வகையான, உயர்ந்த நெறிமுறைகளும் மதிப்புக்களும் தோன்றி, "எங்கு மனிதாபிமானம் முடிவடைகிறதோ அங்கு கம்யூனிசம் தோன்றுகிறது" எனும் கருத்து நிறுவப்படும்.

மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நீரூழி வாழ்க

கடந்த சில பத்தாண்டுகளில் உலகக் கம்யூனிச இயக்கமும் சோசலிசத்தை நோக்கிய புரட்சிகர நடையும் நவீனத் திருத்தல்வாதத்தால் மிக அதிகமாகப் பாதிப்படைந்துள்ளது. இதனை எதிர்த்துப் போராடாமல், உலக அளவில் எந்தவொரு கம்யூனிச இயக்கத்தையும் வளர்த்தெடுக்க முடியாது. இருந்த போதிலும், போராட்டக்களத்தை விட்டு வெளியேறிடும் வாய்ப்பே இல்லை என்கின்ற படிப் பிணையை நவம்பர் புரட்சியானது நம்மிடம் விட்டுச் சென்றுள்ளது. திருப்பித்தாக்குதல் நடத்தத் தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டு அணிதிரட்டிக் கொள்வதை கம்யூனிஸ்ட் புரட்சியாளர்கள் செய்தி வேண்டும். தொடர்ச்சியான, வர்க்க மற்றும் வெகுஜனப் போராட்டத்தை துவங்கும் ஒரு இயக்கத்தை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உருவாக்கி வேண்டும். ஆனாலும், இயக்கங்கள் எதிர்கொண்டிருக்கும் எரியும் பிரச்சினைகளை இணைத்திடக் கூடிய சரியான சித்தாந்த அடித்தளத்திற்கு போதுமான, முறையான அழுத்தம் தரப்படவில்லையென்றால், எந்த முயற்சியும் பலனளிக்காது.

நவம்பர் புரட்சியின் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்வானது, திருத்தல்வாதப் பிரச்சினைகள், அத்துடன் அது எவ்வாறு பலமடைந்தது, ஒட்டுமொத்த செயல்முறைப்போக்கின் மையமான அம்சம் எது, தனிநபர் சமுதாயத்துடன் தன்னை முழுமையாக ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்வதன் மூலம் சோசலிசத் தனிநபர்வாதத்திற்கெதிராகவும் புதிய வகைப் பொருளாதாரவாதத்திற்கெதிராகவும் புரட்சிகரத் தாக்குதலை எப்படித் துவக்குவது என்பனவற்றை மீண்டுமொருமுறை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. இன்றைய கம்யூனிஸ்ட் புரட்சியாளர்கள், நவீனத் திருத்தல்வாதத்தின் பிடியிலிருந்து உலகக் கம்யூனிச இயக்கத்தை விடுவிப்பதற்கான தீவிர சித்தாந்தப் போராட்டத்தைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதுதான் அவர்கள் நவம்பர் புரட்சி கொண்டாடுவதின் உண்மையான பொருளாக இருக்கும். மாபெரும் நவம்பர் புரட்சியை அனுஷ்டிப்பதன் முக்கியத்துவம் இங்குதான் இருக்கின்றது ■

மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நூற்றாண்டு நிறைவு பொதுக்கூட்டம்



மதுரையில் நவம்பர் 07, 2017 அன்று நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் தோழர் ரெங்கசாமி, மாநிலச் செயலாளர், எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) உரையாற்றுகிறார். கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டோர்



மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நூற்றாண்டு கண்காட்சி வத்தலக்குண்டுவில் நடைபெற்றது, அதில் தோழர் வால்டேர் உரையாற்றுகிறார்



மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நூற்றாண்டு கண்காட்சி பெத்தானியபுரம், மதுரையில் நடைபெற்றது



மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நூற்றாண்டு கண்காட்சியும் கூட்டமும் மல்லூர், சேலத்தில் நடைபெற்றது, அதில் தோழர் மோகன் உரையாற்றுகிறார்

பற்றி எரியும் டார்ஜீலிங்: தீர்வுக்கான பாதை எது?

மேற்கு வங்கத்தின் வடக்கு மாவட்டத்தில் உள்ள டார்ஜீலிங் மலை தனி கூர்க்கலாந்து மாநிலம் கோரி மீண்டும் பற்றி எரிகின்றது. மாதக்கணக்கில் அங்கு பந்த நடைபெற்று வருகிறது. உணர்ச்சி பொங்கி வழிகிறது! வெகுஜனங்கள் பிரம்மாண்டமான பேரணிகளை நடத்தி வருகின்றனர். துன்பங்களை எதிர்கொண்ட போதிலும் மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் அனைத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு நீண்ட நாட்களாக போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்தி வருகின்றனர். சொல்லப்போனால், அப்பகுதி மக்கள்தொகையில் பெருவாரியாக உள்ள டார்ஜீலிங்கின் சாமானிய உழைக்கும் மக்கள், கடந்த மூன்று மாதங்களாக பந்த நடைபெறுவதால் வாழ்க்கை ஸ்தம்பித்துப் போய் வயிறு காய்ந்து கிடக்கின்றனர். மக்களின் இருத்தலை அபாயத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறது. எனவே மக்களின் வாழ்க்கை நாசமாவதிலிருந்து காப்பதற்கு உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய நிலைமை உருவாகியுள்ளது.

கூர்க்கலாந்து மாநிலக் கோரிக்கையின் பின்னணி

சுதந்திரம் பெற்றபிறகு நாட்டின் பிற்பகுதிகளைப் போலவே டார்ஜீலிங் மக்களின் வாழ்க்கையிலும் வாழ்வாதாரத்திலும் நிலவும் எரியும் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்கு மத்திய, மாநில அரசாங்கங்கள் எந்த ஒரு உருப்படடியான நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ளவில்லை. அதற்காக டார்ஜீலிங் மக்களின் எரியும் பிரச்சினைகளின் மீது சரியான இடதுசாரி கண்ணோட்டம், அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் அனைத்து தரப்பு உழைக்கும் மக்களையும் ஒருங்கிணைத்து சக்திவாய்ந்த வெகுஜன இயக்கம் வளர்த்தெடுக்கப்படவும் இல்லை.

பாரபட்சமாகவும் பாகுபாட்டோடும் சம உரிமையின்றி நடத்தப்படுகிறோம் என்ற எண்ணம் சாமானிய மக்களிடையே பல ஆண்டுகளாக ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. இந்த சூழ்நிலையை சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மலைப்பகுதி மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்து அதன்மூலம் பாராளுமன்ற அரசியலில் ஆதாயம் பெற்றுவிடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு பதவியெழியும் பணத்தாசையும் கொண்ட பூர்ஷ்வாக் குழுக்கள் அபாயகரமான பிரிவினைவாத கருத்துக்களைப் பரப்பத் தொடங்கினர். கூர்க்கலாந்து தனி மாநிலம் வந்து விட்டால் மக்களின் அனைத்துப் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்பட்டுவிடும் என்று பரப்பப்படுகிறது. மத்தியிலும் மேற்கு வங்க மாநிலத்திலும் ஆட்சியில் இருந்த முதலாளித்துவ - குட்டி முதலாளித்துவ கட்சிகளும் தங்களை பாராளுமன்ற ஆதாயத்திற்காக தங்கள் பங்கிற்கு இப்பிரிவினைவாத சக்திகளை, நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ வளர்த்து விட்டனர். கடந்த நூற்றாண்டின் மையப் பகுதியில், அன்றைய பிளவுபடாத சிபிஐ (இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி) இதை முதலில் தூண்டிவிட்டது. பின்னர் இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் எண்பதுகளின் மத்தியில் ஜி என் எல் எஃப் (கூர்க்கா தேசிய விடுதலை முன்னணி) தலைவர் சுபாஷ் கெய்லிங், அசாமை உலுக்கிய பிரிவினைவாதப் போராட்டங்களைப் போலவே, கூர்க்கலாந்து மாநில கோரிக்கையை மீண்டும் தீவிரமாக எழுப்பினார். இரண்டு ஆண்டுகள் நடைபெற்ற அப்போதைய கூர்க்கலாந்து போராட்டத்தை ஒடுக்க நடத்தப்பட்ட போலீஸ் தடியடி, துப்பாக்கி துட்டில் கிட்டத்தட்ட 1200 உயிர்கள் பலியாயின. அன்று காங்கிரஸ் தலைமையிலான மத்திய அரசாங்கமும், மேற்கு வங்கத்தில் சிபிஐ (எம்) தலைமையிலான இடது முன்னணி அரசாங்கமும் மலைவாழ் மக்களின் வாக்குவங்கியை உருவாக்கி சுரண்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கோரிக்கையின் ஒரு பகுதியை ஏற்று, பதற்றத்தை குறைப்பதற்காக 1988இல் டார்ஜீலிங் கூர்க்கா மலை கவுன்சில் (டிஜிஹெச்) ஒன்றை உருவாக்கினர். சில ஆண்டுகள் கழித்து, 2004இல், அன்றைய சிபிஐ (எம்) தலைமையிலான மாநில அரசாங்கம் மலைப்பகுதி வாக்குவங்கியில் வலுவான பிடியை ஏற்படுத்துவதற்காக தலைமை நிர்வாகியாக சுபாஷ் கெய்லிங்கை நியமித்தது. இது கெய்லிங்கிற்கும் அவரது எதிர்ப்பாளர்களுக்கு மிடையே அதிகாரச் சண்டையைத் தூண்டிவிட்டது, இறுதியில் கெய்லிங் மலையை விட்டே விரட்டப்பட்டார். அதன்பின்னர், ஒருகாலத்தில் கெய்லிங்கின் ஆதரவாளராக இருந்து, பின்னர் எதிர்ப்பாளராக மாறிய பிமல் குருங் தலைமையில் 2011இல் ஜிடிஏ (கூர்க்கலாந்து பிரதேச நிர்வாகம்) திரிணமூல் காங்கிரஸ் தலைமையிலான மாநில அரசாங்கத்தின் ஆதரவோடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கை

பயனற்றது, நயவஞ்சகமானது என்பதை அதன் பின்னர் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் வெளிப்படுத்தின. 'டார்ஜீலிங்கில் தன்னாட்சி அமைப்புகளாக 1988இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட டிஜிஹெச் சியும் 2011இல் உருவாக்கப்பட்ட ஜிடிஏவும் படுதோல்வியடைந்து விட்டன' என்று பிமல் குருங் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டதை டார்ஜீலிங் மக்களும் நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்வர். உண்மையில், டிஜிஹெச் சியும் ஜிடிஏவும் அமைக்கப்பட்ட சிறிது காலத்திலேயே, இவ்விரண்டும் தமக்கே உரிய பாணியில் ஊழல் மிகுந்த, அதிகார வெறிபிடித்த, தமக்குள்ளேயே மோதிக்கொள்ளக் கூடிய அரசியல் தலைவர்களை உருவாக்கின. தன்னாட்சி அதிகாரம் படைத்த மையங்களாகத் திகழ்ந்த இந்த குழுக்கள் ஊழல் மையங்களாக மாறியதோடு, இதை யாருடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொள்வது, மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களிடமிருந்து வளர்ச்சி என்ற பெயரில் வரும் பெரும் நிதியை தங்குதடையின்றி யார் கையாள்வது என்பது குறித்து அதன் பல்வேறு தலைவர்களுக்குள் மோதலும் வெடித்தது.

இயற்கையாகவே, இந்த முறைகேடுகளுக்கு எதிராகவும் இந்த தன்னாட்சி அமைப்புகளின் நிர்வாகிகளான ஊழல் முதலாளித்துவ தலைவர்களின் தில்லுமுல்லுகளுக்கு எதிராகவும் மக்கள் மத்தியில் கடும்குறிப்பு உருவானது. மக்களிடம் தங்களுக்கு எதிராக கோபம் எழுவதைக் கண்ட இத்தகைய பூர்ஷ்வா தலைவர்கள் தங்களுக்கு எதிரான மக்களின் அவ்வதிருப்பியை திசை திருப்புவதற்காக கூர்க்கா மாநிலம் அமைக்க வேண்டும் என்ற பிரிவினைவாதக் கோரிக்கையை மீண்டும் கிளப்பிவிட்டனர். ஆக, நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்கக்கூடிய தீர்வு ஒன்றை காண்பதற்காக, கூர்க்கா தனிமாநிலம் அமைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை டார்ஜீலிங்கில் நீண்டகாலமாக செய்துபார்க்கப்பட்ட இந்தப் பரிசோதனைகள், வளர்ச்சிப் போக்குகளின் அடிப்படையில், நாட்டில் நிலவும் ஒட்டுமொத்த சமூக-பொருளாதார அரசியல் சூழ்நிலைகளையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஆய்வு செய்யவேண்டும்.

டார்ஜீலிங் மக்களிடம் பெருகிவரும் வறுமையும் ஏழ்மையும்

பனி படர்ந்த மலைகள், வளமான காடுகள், மிகப்பெரிய தேயிலைத் தோட்டங்கள், பொம்மை-ரயில்கள் என இமயமலையின் இளவரசியாக உலகிற்கு தென்பட்ட இடம்தான் டார்ஜீலிங். ஆனால் டார்ஜீலிங்கை சுற்றுலா மையமாக மாற்றி அதிக வருவாயை ஈட்ட வேண்டும் என்று ஆளும் பூர்ஷ்வா வர்க்கமும் அதன் அரசாங்கங்களும் முடிவு செய்தன. அதற்குப் பிறகு அங்கு வாழும் சாமானிய மக்கள் வேலையின்மையிலும் வறுமையிலும் மூழ்கடிக்கப்பட்டனர். விலைவாசி உயர்ந்தது. அங்கே எந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களும் கொண்டுவரப்படவில்லை. தேயிலைத் தோட்ட உரிமையாளர்கள், பழத்தோட்ட அதிபர்கள், அதோடு தொடர்புடைய தொழிற்சாலைகளின் கொடிய சுரண்டலுக்கு சாமானிய மக்கள் ஆளாயினர். வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அத்தியாவசியச் சேவைகள் இல்லாமல், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கூட கிடைக்காமல் மக்கள் திண்டாடினர். இதே நிலை சுதந்திரத்திற்கு முன்பும் இருந்தது. சுதந்திரம் பெற்று இந்திய தேசிய முதலாளிகள் அரசு அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியபிறகும் கூட நாட்டின் பிற பகுதிகளைப் போலவே நிலைமை மாறவில்லை. இங்கும் மக்களின் முதுகொடிந்த நிலை மேலும் மோசமானது.

70 ஆண்டுகால சுதந்திர இந்தியாவில் முதலாளித்துவ அரசின் சுரண்டல் அமைப்புதான் ஸ்திரீப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஏகபோகங்களின் இதயமற்ற ஆட்சியில் கற்பனைசெய்து பார்க்க முடியாத அளவிற்கு ஏற்றத்தாழ்வும் மோசமான மனிதாபிமானமின்மையும் தான் அதிகரித்துள்ளன. நாடுமுழுவதும் பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கு மிடையிலான இடைவெளிதான் நாளுக்குநாள் அதிகரித்து வருகிறது. ஒருபுறம் வெகுசில பணக்காரர்களையும் செல்வாக்கு மிக்கவர்களையும் உருவாக்கியிருக்கிறது, ஆனால் அவர்களெல்லாம் ஊழல், அதிகார துஷ்பிரயோகம், ஏமாற்றுதலின் மூலமாக சொத்துக்களை சேர்த்துள்ளனர். இதில் ஒரு சில அதிபணக்காரர்கள் உலகப் பணக்காரர்கள் வரிசையிலும் சேர்ந்துள்ளனர். மற்றொருபுறம், பெருவாரியான உழைக்கும் மக்கள், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், நடுத்தரவர்க்கத் தொழிலாளிகள், சிறு முதலாளிகள் ஆகியோர் வாழ்க்கை, வாழ்வாதாரத்தில் நிலையற்றதன்மையாலும், தொழில் மந்தத்தாலும், விண்ணைமுட்டும் விலைவாசியால், வேலையின்மையால், வறுமையால், பொதுமக்களின்,

அதேபோல் உழைக்கும் மக்களின் தொழிற்சங்க உரிமைகள் உள்ளிட்ட ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு ஏகபோக முதலாளிகளுக்குத் தாரைவார்க்கப்படுவதற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து விளைநிலங்களும் வீடுகளும் பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் தம் சொந்த நிலங்கள், வீடு வாசல்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகின்றனர், அதற்காக அவர்கள் தெருநாய்கள்போல் சுட்டுக் கொல்லப்படுகின்றனர். அதோடு கூடவே பெண்கள் மீதும் குழந்தைகள் மீதும் மிகக்கொடுரமான கற்பனைக் கெட்டாத அளவிலான ஈவிரக்கமற்ற அக்கிரமங்கள், முறையான கல்வியில்லாமல் மூடநம்பிக்கைகள், குருட்டுத்தனம், பகுத்தறிவின்மை, விஞ்ஞானபூர்வமற்ற மன ஓட்டம், அனைத்து விதமான மனிதநேய விழுமியங்கள் இல்லாத ஏன் மனித உறவுகளும் பாழ்படுத்தக்கூடிய இருண்ட வாழ்க்கை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லை யில்லா சுரண்டலும் அடக்குமுறையுமான ஆட்சியானது பாரபட்சம்-பாகுபாட்டை அதிகரித்து விட்டது, நாடுமுழுவதுமுள்ள பாடுபடும் சாமானிய மக்களின் மீது, மத, பிராந்திய, மொழி, சாதிய இன்னும் இதுபோன்ற அடையாள வேறுபாடின்றி அனைவர்மீதும் கடுமையான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்த முதலாளித்துவ நாட்டின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகவும் அதன் ஒரு மாநிலமாகவும் இருக்கக் கூடிய மேற்குவங்கத்திற்குள் இருக்கும் டார்ஜீலிங் மக்களும் இந்த தொடர்ச்சியான ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டலுக்கு பலியாகிவருகின்றனர். ஏராளமான இயற்கை வள வளங்களைப் பயன்படுத்தி எந்த பொருளாதார வளர்ச்சியும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை, அங்கே விவசாயத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்கான உருபடியான திட்டங்களும் உருவாக்கப்படவில்லை. தேயிலைத் தோட்டங்களும் அதோடு தொடர்புடைய தொழிற்சாலைகளும், நன்கறியப்பட்ட உணவு, பால் தொழிற்சாலைகள் போன்ற பாரம்பரியமான தொழிற்சாலைகள் முதலாளித்துவ நெருக்கடியால் திக்குமுக்காடி மூடப்பட்டுவருவதால் இதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்டுவந்த தொழிலாளர்கள் வேலையை விட்டு விரட்டப்பட்டு, பட்டினியால் செத்துவருகின்றனர். மூடப்பட்டுள்ள தேயிலைத் தோட்டங்களையோ அல்லது தொழிற்சாலைகளையோ திறப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஏதும் செய்யவில்லை, வீடில்லாத வேலையற்ற தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான குறைந்தபட்ச வாழ்க்கைக்கான நிவாரணத்தை வழங்குவதற்கும் அரசாங்கம் எந்த முயற்சியையும் எடுக்கவில்லை. மிகவும் பேசப்படக்கூடிய சுற்றுலாத் துறையிலும் கார்ப்பொரேட்டுகள் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு உள்ளூர் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை மறுப்பதால் சுற்றுலாத் தொழிற் துறையின் மூலமாகவாவது ஓரளவு வயிற்றை நிரப்பிவந்த மக்கள் செய்வதறியாது நடுத்தெருவில் விடப்பட்டுள்ளனர். ஓட்டுனர் வேலை, ஓட்டல் உதவியாளர், சமைதாக்குதல் போன்ற பெரும்பாலும் சொற்ப ஊதியமே கிடைக்கும் ஒரு சில வேலைகளை மட்டுமே செய்யும் நிலைக்கு உள்ளூர் ஏழைகள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். உள்ளூரில் இயங்கக்கூடிய உண்டு உறைவிட தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் வசதி படைத்தவர்கள் மட்டுமே பயிலக்கூடியவை யாக உள்ளன. மாநிலத்தில் மற்ற பகுதிகளில் உள்ளதைப்போன்றே இங்கும் ஏழை எளிய மக்கள் கல்வி பயில்வதற்காக உள்ள அரசுப் பள்ளிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு மோசமான நிலையில் உள்ளன. அதே போலத்தான் சுகாதாரத் துறையும் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. சாதாரண அறுவைச் சிகிச்சைக்கோ, முறையான மருத்துவ சிகிச்சை களுக்காகவோ மலையடிவாரத்திற்கு வரவேண்டியிருப்பதால் மலைவாழ் மக்கள் ஏராளமான நேரத்தையும் பணத்தையும் செலவிடும் நிலையில் உள்ளனர். பெரும்பாலான முக்கியமான அரசாங்க அலுவலகங்கள் மலை அடிவாரப் பகுதிகளில்தான் உள்ளன. இந்த வசதிகளை பெறவேண்டுமென்றால் இதற்காக மக்கள் தங்கள் உயிரையும் பணயம் வைத்து கரடுமுரடான ஆபத்தான சாலைகளில்தான் பயணித்து வரவேண்டும். மலைரயில் என்று புகழோடு அழைக்கப்படும் டார்ஜீலிங்-இமயமலை ரயில்வே அங்குள்ள மலைவாழ் மக்களின் போக்கு வரத்திற்கு முக்கியமான பங்காற்றியது, சரக்குகளை கொண்டு செல்லவும் உதவியது. தற்போது அது யுனெஸ்கோவின் பாரம்பரியச் சின்னங்களுள் ஒன்றாக அறிவிக்கப்பட்டு அதுவும் வெகுசில பணக்காரர்களுக்கு மட்டுமானதாக மாற்றப்

தொடர்ச்சி 8ம் பக்கம்

பற்றி எரியும் டார்ஜீலிங்

தர்க்கம் மற்றும் வரலாற்று அனுபவங்களின் அடிப்படையில் கூர்க்காலாந்து கோரிக்கையை மலைவாழ் மக்கள் ஆராயவேண்டும்

8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி
பட்டுவிட்டது.

இப்பின்னணியில் நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் உள்ள சாமானிய உழைக்கும் மக்களின் நிலையைவிடவும் டார்ஜீலிங் மலைப்பகுதியில் உள்ள சாமானிய மக்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. ஆனால் டாரிஜீலிங் மக்களில் சிலர் டிஜிஹெச்சி-யிலும் ஜிடிஏ-விலும் நிர்வாக உயர் பதவிக்கு வந்தவர்களைப் பயன்படுத்தி ஏராளமான சொத்துக்களைக் குவித்துள்ளனர். இப்படி அன்றாட வாழ்க்கையிலும் வாழ்வாதாரத்திலும் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் அதிகரித்து வரும் நிலையில் டார்ஜீலிங்கில் பெங்களலி மொழியைக் கட்டாய மாக்கி திரிணாமுல் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. டார்ஜீலிங் மக்கள் பெரும்பாலானோர் கூர்க்காலி மொழி பேசுபவர்களாதலால் இது ஒரு புதிய பிரச்சினையை உருவாக்கிவிட்டது. எதிர்வினையை உருவாக்கிவிட்டது. இதை அவர்களது மொழியின் மீதும் கலாச்சாரத்தின் மீதான தாக்குதலாக அவர்கள் பார்த்தனர். பிரச்சினை பெரிதாகி தங்கள் மீதான எதிர்ப்பு வலுத்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தில் மேற்கு வங்க அரசு தனது முடிவிலிருந்து பின்வாங்கியது. பெங்களலி மொழியை 'கட்டாயம்' என்பதற்குப் பதிலாக 'விருப்பப்படி' என்று அறிவித்தது. ஆனால் பாதிப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டுவிட்டதே. எப்போது வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டிருந்த கூர்க்காலாந்து கோரிக்கை தற்போது போராட்டத்திற்குள் மக்களை இழுப்பதற்காக மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. டார்ஜீலிங் மக்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்ந்து ஆழமாகியும் மோசமாகியும் வருவதால் அது மலை வாழ் மக்களிடம் கடும் அதிருப்தியை உருவாக்கும்.

முதலாளித்துவ இந்தியாவில் தனிமாநில கோரிக்கைகள் எழுவது ஏன்?

முதலாளித்துவ இந்தியாவில் ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டலால் பிராந்தியம்-மதம்-மொழி-இன வேறுபாடின்றி அனைத்துத் தரப்பு மக்களின் வாழ்க்கையும் வாழ்வாதாரமும் முற்றிலும் சின்னா பின்னமாக்கப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் பிற்பகுதிகளைப் போலவே டார்ஜீலிங்கிலும் வாழ்க்கை, வாழ்வாதாரத்தின் குறைந்தபட்ச கோரிக்கைகளில் அதிகப்பட்ச நிவாரணம் பெறுவதற்காக அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் ஒன்றிணைந்து கட்டுறுதியான சக்திவாய்ந்த வெகுஜன இயக்கங்களைக் கட்டியெழுப்பவேண்டும். இந்த அவசியமான பணி நிறைவேறாதவரை, எந்த ஒரு முதலாளித்துவ அமைப்பிலும் மதவாத அல்லது பிளவுவாத பிரிவினைவாத சக்திகள் உள்ளே புகுந்து தங்களது விஷயப் பிரச்சாரத்தின் மூலம் மக்களைக் குழப்பி தவறாக வழிநடத்தி உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமைக்கு உலைவைத்து விடுவர் என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தப்பிளவு முதலாளித்துவ சுரண்டல் சக்கரத்தில் கசக்கிப் பிழியப்படும் ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்கிடையிலேயே ஒற்றுமையை சீர்குலைத்து, பரஸ்பரம் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தி மதம், மொழி, இனம் இதுபோன்ற ஏதாவது பிரிவினைவாத கருத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கிடையே சண்டை மூளச்செய்துவிடும். இதனால் மக்களின் வாழ்க்கையில் ஆளும் முதலாளித்துவ அமைப்பால், ஆளும் ஏகபோகங்களாலும் அவர்களது அடிவருடி ஏஜெண்டுகளாலும் உருவாக்கப்படும் பிரச்சினைகளிலிருந்து நிவாரணம் பெறுவதற்காக நடத்தப்படும் ஒன்றுபட்ட ஜனநாயக இயக்கத்தை பல்கீனப்படுத்திவிடும். அப்படிப்பட்ட போராட்ட இயக்கம் உருவாகும் வாய்ப்பையே முறியடித்துவிடும். பாதிக்கப்படும் பொதுமக்கள் ஒற்றுமையின்றி அவர்களது பலத்தையெல்லாம் தங்களுக்கிடையிலான மோதல்களிலேயே வீணாக்கி விடுவதால் அவர்களைச் சுரண்டி ஒடுக்கும் சுரண்டலாளர்கள், ஆட்சியாளர்கள் தங்களது சுரண்டலையும் ஒடுக்குமுறையையும் எவ்வித தடையுமின்றி நடத்துவதற்கு ஏதுவாகிவிடுகிறது. இதனால் பூர்ஷ்வா, குட்டிபூர்ஷ்வா பாராளுமன்ற அரசியல் கட்சிகள், அவர்களது கூட்டாளிகள் பிரிவினைவாத முழக்கத்தை எழுப்பி அதிகார, பணபலத்தை அடையும் போட்டியில் அரசியல் லாபத்தைப் பெறுகின்றனர்.

முதலாளித்துவ இந்தியா முழுமைக்கும் இதவே பொது நிகழ்வாக இருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்று

70 ஆண்டுகளாக சாமானிய மக்களை ஓட்ட சுரண்டியுள்ள ஆளும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனது பலத்தையும் படையையும் ஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் தாக்குதல் களுக்கு எதிராக நாம் விரும்பும் ஒன்றுபட்ட சக்தி வாய்ந்த வெகுஜன இயக்கங்கள் கிளர்ந்து எழாததால் பொதுமக்களின் பெருகிவரும் மனத்தாங்கல்கள் சரியான திசைவழியில் கொண்டு செல்லப்படவில்லை. இதனால் இவை பெரும்பாலும் தம்மைத் தாமே தோற்கடிக்கும் விதமாக திசை திருப்பப் படுகின்றன. எனவேதான், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு விதமாக பிரிவினைவாத இயக்கங்களுக்கான அழைப்புகள் எழுக்கின்றன. சில இடங்களில், பெரிய மாநிலங்களைப் பிரித்து சிறிய மாநிலங்களை உருவாக்கும் அளவுக்கும் சென்றுள்ளது. ஒரு காலத்தில் தெலுங்கு பேசும் மக்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட ஆந்திர மாநிலம், 50 ஆண்டுகளில்லேயே தெலுங்கானா, ஆந்திரா என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஜார்கண்ட் பகுதியின் பழங்குடியின மக்களுக்காக பீகார் மாநிலம் பிரிக்கப்பட்டு ஜார்கண்ட் உருவாக்கப்பட்டது. உத்திரப் பிரதேசத்தைப் பிரித்து உத்தரகண்ட் உருவாக்கப்பட்டது. மத்தியப் பிரதேசம் பிரிக்கப்பட்டு சத்தீஸ்கர் உருவாக்கப்பட்டது. இன அடிப்படையில் அசாமும் பல்வேறு மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுவிட்டது, இன்னமும் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் தனி மாநிலங்கள் சாமானிய மக்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணமோ நன்மையோ அளித்திருக்கிறதா? அல்லது அவர்களது வறுமையைத் துயரத்தையும் அதிகரித்திருக்கிறதா?

டார்ஜீலிங் எவ்விதத்திலும் வேறுபட்டதல்ல

டார்ஜீலிங் தனி மாநிலமாக இல்லை, ஆனால் டிஜிஹெச்சி, ஜிடிஏ என இரண்டு அரை-தன்னாட்சி அமைப்புகள் வந்தன. அவற்றால் டார்ஜீலிங் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் எதையாவது தீர்க்க முடிந்ததா? அந்தப் பகுதிக்கான பிரதேசப் பிரச்சினையாவது தீர்ந்ததா? இல்லை, தீர்வில்லை, அவர்களால் தீர்க்கவும் முடியாது. பிரிக்கப்பட்ட மற்ற மாநிலங்களில் உருவானதைப் போலவே டார்ஜீலிங்கிலும் ஒரே இனத்திற்குள்ளேயே செல்வாக்குமிக்க புதிய பிரிவினரை இந்த இரு அமைப்புகளும் உருவாக்கியுள்ளன. ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்த அமைப்புகள் பிரிவினைவாத கருத்துக்களையும் கண்ணோட்டத்தையும் தூண்டி விட்டுள்ளன. இதனால் மக்களை வாட்டும் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான ஒரே வழியாக இருக்கக்கூடிய ஒன்றுபட்ட வெகுஜன இயக்கத்தை டார்ஜீலிங் மலைப்பகுதியில் கட்டியெழுப்புவதற்குத் தடையே ஏற்பட்டுள்ளது. மனிதனை மனிதன் சுரண்டும் ஈவிரக்கமற்ற ஒடுக்கு முறையின் பிடியிலிருந்து விடுதலை அடைய வேண்டும் என்ற பொது நோக்கத்திற்காக அனைத்து வேறுபாடுகளையும் தாண்டி அனைத்துத் தரப்பு மக்களின் ஒத்துழைப்போடும் நாடுமுழுவதும் நடத்தப்படவேண்டிய ஒன்றுபட்ட வெகுஜன இயக்கத்தின் பங்கும் பகுதியாக இந்த மலைப் பகுதியிலும் ஜனநாயக வெகுஜன இயக்கங்கள் நடத்தப்பட்டால் மட்டுமே இங்கு பாதிக்கப்படும் மக்களுக்கு சிறிதளவேனும் நிவாரணம் கிடைக்கும், அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளும் ஓரளவு நிறைவேறும். அது அவர்களுக்கு ஓரளவு நிம்மதியை வழங்கும்.

தனி அடையாளம் என்பது குறித்து

இந்த பிரிவினைவாத இயக்கங்கள் குறித்த மற்றொரு முக்கியமான அம்சம் உள்ளது. பல்வேறு தவறான திசைதிருப்பும் சிந்தனைகளையும் கருத்துக்களையும் பரப்பும் பிரிவினைவாதிகள் கூடவே மிகவும் கவனமாக தனி அடையாளம் என்ற பிரச்சாரத்தை பரப்பிவிட்டு தூண்டிவிடுகின்றனர். பின்னர் பாதிக்கப்படும் மக்களின் தனித்த அடையாளம் அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுவதாக ஒரு வாதத்தையும் எழுப்பி மக்களைக் குழப்ப முயற்சிக்கின்றனர். இந்த அடையாளத்திற்காக தனி மாநிலம் வேண்டும் என்கின்றனர்.

மதம் அல்லது இனம் அல்லது மொழி இதுபோன்ற வேறெந்த குறிப்பிட்ட அடையாளத்தின் அடிப்படையிலும் தனி மாநிலக் கோரிக்கை எழுப்புவதென்பது பூர்ஷ்வாக்களின் நயவஞ்சகமான

பிரச்சாரத் தந்திரமாகும். இங்கே ஆய்வு செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள் என்னவென்றால், முதலில் ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட எந்த ஒரு நவீன மாநிலத்திலாவது இந்த அடையாளங்கள் ஏதாவது நன்மைகளை மக்களுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளதா? இரண்டாவதாக, மிக முக்கியமான ஒன்று என்னவென்றால், வர்க்கங்களாகப் பிளவுபட்டுள்ள அனைத்து சமுதாயங்களில், நாடுகளில், மாநிலங்களில் அல்லது பிராந்தியங்களிலும் முதலாளித்துவ அரசு இயந்திரம் தனது ஆயிரத்தோரு விஷக் கொடுக்கிகள் மூலம் ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டலிலும் அடக்குமுறையிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கையில் ஆளுவோர் ஆளப்படுவோர், அடக்குபவர் அடக்கப்படுபவர் என்ற இரண்டு அடையாளங்களைத் தவிர வேறெந்த அடையாளமாவது உள்ளதா? இந்த அடக்குமுறை இயந்திரம் ஆள்பவர்களுக்கும் சுரண்டுவவர்களுக்கும் அவர்களது அடிவருடிகளுக்கும் ஏராளமான பலனளிப்பதால் அதை எப்படியாவது தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகின்றனர். எனவே அவர்கள் ஒரு அடையாளமாகவும் சுரண்டப்படுபவர்கள்- வறியவர்களாக்கப்பட்டவர்கள் ஓட்ட உறிஞ்சப்பட்டவர்கள்- மற்றொரு அடையாளமாகவும் திகழ்கின்றனர். இவர்கள் இந்த ஒடுக்குமுறை அமைப்பை எப்படியாவது தூக்கி யெறியவேண்டும் என்று நினைக்கின்றனர். சுரண்டப்படும் மக்களுக்கு வேறு என்ன அடையாளம் இருக்க முடியும்? இந்த அடையாளத்திற்கு மாறாக உழைக்கும் மக்கள் அனைவரின் ஒற்றுமையையும் சீர்குலைக்க வேண்டும், பரஸ்பரம் அவர்களுக்குள் மோதலை ஏற்படுத்தி ஒருவருக்கெதிராக மற்றொருவரை மோதவிடவேண்டும் என்று ஆள்பவர்கள் சதி வலை பின்னுகின்றனர். எனவே வேறொரு அடையாளத்தைப் பேசுவது என்பது ஆள்பவர்களின் வலையில் விழுந்துவிடுவதாகவே ஆகிவிடும். சுரண்டுவவர்களும் அதாவது செல்வந்தர்களும், சுரண்டப்படுபவர்களும் அதாவது பெருவாரியான எண்ணிக்கையிலான ஏழை ஒடுக்கப்படும் மக்களும் ஒரே அடையாளத்தில்தான் உள்ளனர் என்றோ அல்லது இவர்களது நலன்களுக்கிடையே எந்த மோதலும் இல்லை என்று கூறுவதிலோ கொஞ்சமாவது உண்மை உள்ளதா? இது உண்மைக்கு மாறானது, இது மனித குல ஒட்டுமொத்த வரலாற்றின் அனுபவங்களையும் மறுப்பதாகும்.

இங்கே மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் உள்ளது. மனித வாழ்க்கை தொடர்பான அனைத்து அம்சங்களின் பிரதான பரிணாம வளர்ச்சிப் போக்குகளில் ஒன்றுபட்டு நிற்பதுதான் மேலான அம்சமாக இருந்ததே தவிர எதிர்ப்பாக பிரிந்து இருப்பது அல்ல என்பதை மனித நாகரிக வளர்ச்சி வரலாறு, மனிதகுல வளர்ச்சி வரலாறு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. இதை மாற்றி சொல்வது பொய்யான வாதமாகும். எனவே வர்க்கப் பிளவுற்ற சுரண்டல் முதலாளித்துவ அமைப்பில் இதுபோன்று அடையாளம் என்று பேசுவது மக்களின் ஒற்றுமையை சீர்குலைத்து பிளவை ஏற்படுத்தவே செய்யும். இது வரலாற்றுப் போக்கிற்கே எதிராகத்தான் அமையும். எனவே, சமூக வளர்ச்சி விதியின் படியும் இந்தக் கோரிக்கை இல்லை. உண்மையைச் சொன்னால் இத்தகைய இட்டுக்கட்டப்பட்ட அடையாளத்தோடு வாழ்வதே சாத்தியமில்லை.

இந்த அடையாளத்தின் அடிப்படையில் தனி மாநிலமாகப் பிரிந்து செல்லத்தான் வேண்டுமென்றால், இதை ஆதரிப்பவர்கள் ஒரு முக்கியமான கேள்விக்கு பதிலளிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அடையாளத்தின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்ட புதிதாகப் பிறந்த மாநிலங்கள் அந்த மக்களுக்கு எந்த சொர்க்கத்தைக் கொண்டுவந்துள்ளது? அந்த மாநிலங்களின் முதலாளித்துவ சுரண்டலின் மோசமான விளைவுகள் ஏன் நீங்கவில்லை, எதனால் நீங்கவில்லை? அந்த மாநிலங்கள் எல்லாம் அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கையில் உள்ள அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துவிட்டனவா? இவை எல்லாம் பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கு மிடையிலான தொடர்ந்து அதிகரித்துவரும் இடைவெளியை குறைத்துவிட்டனவா? வேலையின்மை, வறுமை, போதிய கல்வி இன்மை அல்லது சுகாதார

ரோஹிங்கியா இனப் பிரச்சினை

மியான்மர் அரசாங்கமும் ராணுவமும் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும்; அகதிகளைத் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு அவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிசெய்ய வேண்டும்

1ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மாகவே மேற்கொள்ளப்பட்டன. முதலில் இவ்வட்டியினர் உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டு அகதிகளுக்கு நிவாரணம் வழங்கவேண்டும், அடுத்து பிரச்சினைக்கு நிர்ந்தர தீர்வு காணவேண்டும். இப்பிரச்சினைக்குள் போவதற்குமுன் யாரிந்த ரோஹிங்கியாக்கள், ஏன் அவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள், யாரால் தாக்கப்படுகிறார்கள்? என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

ரோஹிங்கியாவின் வாழும் பகுதியான ராகின் உள்ளிட்ட தற்போதைய மியான்மர் (முன்பு பர்மா) 1947ல் இந்தியா சுதந்திரமடைந்தவுடன் 1948ல் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றது. ராகின் (அராகன் என்று அப்போது அழைக்கப்பட்ட)க்கு அருகமைந்த பங்களாதேஷின் சிட்டகாங் மாவட்டமானது ஆரம்பத்தில் கிழக்கு பாகிஸ்தானாக இருந்தது. அது 1971ல் சுதந்திர மடைந்தது. இந்தியா, மியான்மர், பங்களாதேஷ் ஆகிய இம்மூன்றும் இறையாண்மையுள்ள முதலாளித்துவ அரசுகளாகத் திகழ்கின்றன. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் ஒரே இந்தியப் பேரரசாக இந்தியாவை உருவாக்குவதற்குமுன் எப்படி இந்தியா பல ராஜ்யங்களைக் கிளவுப்பட்டுக் கிடந்ததோ அதேபோல பர்மாவும் கிளவுபட்டிருந்தது. அப்போதைய பர்மாவின் பிரதான பகுதியாயிருந்த பர்மா பகுதி, புத்தமதத்தினரைச் சேர்ந்த பர்மிய அரசரால் ஆளப்பட்டுவந்தது. மலைப் பிரதேசமான பிரதான நிலத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட அராகன் மாகாணத்தில் 1430லிருந்து அராகன் முடியரசு தனியாக இருந்துவந்தது. 1666ல் முகலாயர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்தும்வரை 16ஆம், 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நீண்டகாலமாக சிட்டகாங் அருகமைப் பகுதிகளையும் கூட அராகன் அரசர்கள் ஆண்டுவந்தனர். அந்த சிட்டகாங்கை முகலாயர்கள் கைப்பற்றினர். ஆனால் விரைவிலேயே 1770ல் பிரிட்டிஷாரிடம் அதனை இழந்தனர். பிரிட்டிஷ் காலனிகளுக்கும் பர்மிய அரசருக்குமிடையிலான யாண்டாபோ உடன்படிக்கையின்மூலம் பெங்கால் பிரசிடென்சியில் 1826ல் சிட்டகாங்கை பிரிட்டிஷார் பர்மாவின் முதலில் இணைத்தனர். இரண்டாம் ஆங்கிலோ பர்மிய போரைத் தொடர்ந்து 1885ல் அராகனை பர்மா (மியான்மர்)வுடன் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் இணைத்தனர்.

அராகன் புத்தமதத்தினர் அல்லது ரோஹின் புத்தமதத்தினர் மட்டுமின்றி 15ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே அராகன் அல்லது ரோஹின் பகுதியில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் முஸ்லீம்கள் இருந்தனர் என ரோஹிங்கியர்கள் கூறுகின்றனர்.

பாமர் புத்திஸ்துகளிலிருந்து அரசியல்ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் தாங்கள் வேறுபட்டவர்கள் என ரோஹினி புத்திஸ்துகள் கூறுகின்றனர். இந்த ராகினி மாகாணத்தின் மொழியும் கலாச்சாரமும் வங்க மொழி, (தற்போது பங்களாதேஷ் மற்றும் இந்தியாவின் மேற்கு வங்கம்) கலாச்சாரத்திற்கு நெருக்கமான தொடர்புடையதாயிருந்தாலும் ஏதோ வொரு வகையில் வேறுபட்டதாகும். முஸ்லீம்கள், புத்திஸ்துகள் ஆகியோரைக் கொண்ட ரோஹின் மக்களுடைய முக்கிய மொழியானது, மியான்மர் மொழியிலிருந்து ஏராளமானவற்றை உள்ளடக்கிய பெங்காலியின் சிட்டகாங் வகையிலிருந்து வித்தியாசங்கொண்டதாகும். முஸ்லீம்களும் புத்திஸ்துகளுமான இவ்விரண்டு சமூகங்களுமே, மிகச்சில இந்து ரோஹிங்கியர்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து, அராகன் முடியாட்சியில் மிகச்சரியான இணக்கத் துடன் வாழ்ந்து வந்தனர். தங்களுடைய எதிரியான மியான்மர், இந்திய முடியரசுகளை எதிர்த்து பல போர்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். தற்போது, அவர்களும் கூட மியான்மரின் அதிகாரப்பூர்வ மொழியை உபயோகிக்கிறார்கள். ஆனால் மியான்மர் அரசாங்கமும் அதன் ராணுவமும், ஆதிக்கங்கொண்ட பாமர் புத்திஸ்துகளும் ராகின் புத்திஸ்துகளும் ரோஹிங்கியர்களை வங்காளிகள் என முத்திரை குத்துகின்றனர். முதல் ஆங்கிலோ-பர்மியப் போரின் போது, பெரும்பாலும் ஏழை கிராமத்தினர் என்ற வகையில் சிட்டகாங்கிலிருந்து முஸ்லீம்களும் நவகாளியிலிருந்து ஒரு பாதியினரும், 'ஸல்கர்ஸ்' என்ற சுமைதூக்கும் கூலிகளாக பிரிட்டிஷ்

ராணுவம் முன்னேறுவதற்கு துணைபுரிந்தனர். ராகின் பகுதியில் தங்களுடைய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியை வளர்த்தெடுக்கவும் சுரங்கம், தேக்கு நடுத்தல், சாலைகள் பாலங்களைக் கட்டுதல் போன்ற காலனிய உற்பத்திமுறையின் அதிவேக விரிவாக்கத்திற்கும் அவர்களை கூலியாட்களாக பயன்படுத்திக் கொள்ளும் 1826 யாண்டாபு உடன்படிக்கையை ஆங்கிலேயர்கள் ஏற்படுத்தினர். அதற்குப்பின் தங்கள் ஆட்சிக்காகவும் தங்களின் காலனி வணிகத்திற்காகவும் அப்பகுதியை வளர்த்தெடுக்க டார்ஜிலிங், அஸ்ஸாம் பகுதிகளில் பிரிட்டிஷ் ராணுவச் சொந்தமான தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக ஆதிவாசிகள் அல்லது பிற கூலித் தொழிலாளர்கள் அங்கு குடியமர்த்தப்பட்டதைப் போலவே அராகனிலும் அவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அங்கு குடியமர்த்தப்படும் தலைமுறையினர் அங்கு தங்குவதற்காக ராகினினை தம் சொந்தபூமியாக மாற்றினர்.

இவ்வாறு பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பானது ராகின் மாநிலத்தில் மக்கள் இனத்தினரை புலம் பெயர்த்து, குடியமர்வு பரப்பளவில் மாற்றத்தை (demographic changes) கொண்டுவந்தது. 1872 மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முந்தைய பர்மிய முஸ்லீம்கள் எனவும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி துவங்கிய பின்பிருந்தவர்களை இந்திய முஸ்லீம்கள் எனவும் ராகினில் வாழ்ந்த முஸ்லீம்களை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் இரண்டாகப் பிரித்துக் கணக்கிட்டனர். அராகன் அல்லது ராகின் முடியரசிலிருந்த பொதுமக்களிடையே இதுவரையிருந்துவந்த ஒற்றுமையையும் சகோதரத்துவத்தையும் இது சீர்குலைத்தது. முதலில், தம்முடைய எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டதைக் கண்டு ராகின் புத்திஸ்துகள் அஞ்சினர். இரண்டாவதாக, இம்மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பானது ரோஹிங்கியா முஸ்லீம்களுக்குள்ளேயே பர்மியவகை, இந்திய வகை என பிரிவினையை உருவாக்கியது. இரண்டாம் உலகப் போரின்போது பிரிட்டிஷ்விடமிருந்து மியான்மரை ஜப்பான் வென்றெடுத்தபோது (அது தற்காலிக மானதாக இருந்தபோதிலும்), அதை மீண்டும் கைப்பற்ற வேண்டும் எனும் நோக்கில் அதே பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் மியான்மர் மக்களுக்கும், அதேபோல ராகினியர்களுக்கும் ரோஹிங்கியர்களுக்கும் ஆயுதங்களை வழங்கினர். அதாவது ஆயுதம் வந்தவுடன் ஆங்கிலேயர்கள் தங்களைக் காப்பற்றிக்கொள்ள மக்களிடையே தற்காலிகமாக ஒரு ஒற்றுமையை உருவாக்கி ஆயுதங்களை வழங்கி அவர்களைப் போரில் ஈடுபட வைத்தனர்.

சுதந்திர முதலாளித்துவ மியான்மர் அரசில் ரோஹிங்கியர்களின் வரலாறு

பிரிட்டிஷ் இந்தியப் பேரரசின் பகுதிகளில் ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து சக்திவாய்ந்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு விடுதலை இயக்கம் நடைபெற்றவில்லை. அதுபோன்ற ஏகாதிபத்திய

எதிர்ப்பு ஜனநாயக இயக்கம் மட்டுமே நவீன தேசத்திற்குள் வாழும் பெருமெண்ணிக்கையிலான இன, மத குழுக்களை ஒன்றுசேர்த்து, ஒற்றுமையுடன் மக்களை இணைத்திருக்கும். அத்தகைய ஒரு இயக்கம் இல்லாது போனதால் பல்வேறு இன-மத குழுக்களின் ஒரு தளர்வான அதாவது ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டாத ஒரு தேசமாக மியான்மர் உருவானது. 135 இனங்கள் அங்கு இருந்தன. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளுக்கு அவ்வினக் குழுக்களிடமிருந்து புதிதாய் பிறந்த, பலகீனமான மியான்மர் முதலாளித்துவவாதிகளுக்குமிடையிலான சமரசத்தின்மூலம் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் 1948ல் அதிகார மாற்றம் பெறப்பட்டது. அதுவும்கூட, இரண்டு உலகப் போர்களுக்குப்பின், அதிக நெருக்கடிதழ்ந்த சீரழிந்த ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்திற்குள் அவ்வதிகார மாற்றம் ஏற்பட்டது. அதாவது, ஜனநாயக உரிமைகளை வழங்கியலாத, அவற்றைப் பறிக்கின்ற பிற்போக்கு தன்மை கொண்ட முதலாளித்துவ அரசமைப்பாக மியான்மர் உருவானது. இவ்வாறு மியான்மர் முதலாளித்துவ அரசு தன் துவக்கம் முதற்கொண்டே தீவிர பொருளாதார, அரசியல், சமூக நெருக்கடியில் மூழ்கியது. தம்முடைய அரசை ஸ்திரீப்படுத்திக் கொள்ளும் போக்கில், பிரதானமாக பாமர் புத்திஸ்துகளைச் சேர்ந்த ஆளும் முதலாளித்துவ வாதிகள் பூகோள ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்தெடுப்பதையும், இன-மத வேறுபாட்டைக்கடந்த மக்களின் ஒற்றுமை, ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்தெடுக்கும் சமூக-கலாச்சார இயக்கங்களை நடத்துவதையும் செய்யத் தவறினார்கள். மாறாக, தேசிய மறுகட்டுமானம் எனும் வேடந்தரித்து பிராந்திய வாதத்தையும் பிரிவினைவாதத்தையும் தூண்டி விட்டார்கள். பொருளாதாரம் நெருக்கடியில் மூழ்கியது, சமூகம் சண்டையில் மோதிகொண்டது. இப்பின்னணியில் மியான்மரின் முதலாளித்துவ வாதிகள் மக்களின் இந்நிலைக்கு ரோஹிங்கியாக்களைக் காரணம் காட்டினர். மியான்மர் முதலாளிகளின் நலனை முன்னிட்டு 1962ல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய ஜெனரல் நீ வின் தலைமையிலான ராணுவம் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கியது. தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. அதன் மூலம் அரசு மற்றும் அதன் முதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்களின் கரங்களில் கிடைக்கப்பெற்ற மூலதனத்தை ஸ்திரீப்படுத்தினார்கள். ஜனநாயக இயக்கத்தின் எவ்வித சிறிய வடிவத்தையும் முறியடிப்பதற்காக மக்களின் ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் பொருட்டு ஒட்டுமொத்த ரோஹிங்கிய இனத்திற்கும் எதிரான வெறுப்புணர்ச்சியை மியான்மர் மக்களிடையே ராணுவம் மேலும் தூண்டிவிட்டது.

ஒடுக்குமுறை ராணுவ நிர்வாக நடவடிக்கையின்மூலம் நாடற்றவர்களாக மாறிய ரோஹிங்கியர்கள்

சுதந்திரம் அடைந்ததிலிருந்து மியான்மரில் தொடர்ந்துவந்த அரசாங்கங்கள் ரோஹிங்கியாக்

தொடர்ச்சி 10ம் பக்கம்

புதுச்சேரியில் மாபெரும் நவம்பர் புரட்சி நூற்றாண்டு பொதுக்கூட்டம்



புதுச்சேரி - நவம்பர் 05, 2017 அன்று நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் தோழர் யு முத்து, தயாரிப்புக் கமிட்டி உறுப்பினர், எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) உரையாற்றுகிறார். கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டோர்

ரோஹிங்கியா இனப் பிரச்சினை

முதலாளித்துவ-ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் பிரித்தாளும் தூழ்ச்சியும் லாபவெறியுமே ரோஹிங்கியா பிரச்சினை போன்ற ஆழமான மனிதாபிமான நெருக்கடிகளை உருவாக்குகிறது

9ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

களின் வரலாற்றுச்சிறப்புமிக்க பாரம்பரிய அம்சங்களை மறுதலித்ததோடு, நாட்டின் 135 இனக் குழுக்களில் ரோஹிங்கியாக்களும் ஒன்று என்ற குழு அங்கீகாரத்தையும் மறுத்தன. அதுமட்டுமின்றி, ஒன்றுபட்ட வங்கத்திலிருந்து சட்டவிரோதமாக புலம்பெயர்ந்தவர்கள் என ரோஹிங்கியாக்கள் முத்திரைக் குத்தப்பட்டனர். நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்துவரும் 10 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்களை, அதன் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாக ஒன்றிணைந்த ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையும் சட்டவிரோத புலம்பெயர்ந்தவர்கள் எனக்கூறுவதில் ஏதேனும் பொருத்தமிருக்கிறதா? மத்திய அரசாங்கமோ அல்லது மியான்மர் முதலாளித்துவவாதிகளின் பிரதான ஆதரவைப்பெற்ற, ஆதிக்கமுள்ள இனக் குழுவான பாமர் புத்திஸ்டுகளோ அல்லது ராகின் இன புத்திஸ்டுகளோ 1950களில் உலாவந்த “ரோஹிங்கியா” என்ற பதத்தையே அங்கீகரிக்க வில்லை. இது ராகினுடைய, அவ்வாறே மியான் மருடைய வரலாற்றின் ஒரு முக்கிய பகுதியையே துடைத்தெறிவதாகாதா? ஒரு துரியளவு ஜனநாயக உணர்வுகொண்ட எந்தவொரு நாசகீக மனிதனாவது இனச்சுத்திகரிப்பு என்ற பெயரில் இந்த வரலாற்றுக்குப்புறம்பான, நியாயத்திற்கு புறம்பான இச்செயலை ஆதரிக்கமுடியுமா? 1962ல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய ராணுவம் ஆளும்வர்க்கத்தின் இக்கேடுகெட்ட அணுகுமுறையை தொடர்ந்து உயிருடன் வைத்திருப்பது மட்டுமின்றி, ரோஹிங்கியர்கள் முழு குடியரிமை பெறும் அனைத்து வாய்ப்புக்களையும் துடைத்தெறியும் வண்ணம் 20 ஆண்டுகளுக்குப்பின்பு 1982ல் ராணுவ அரசாங்கம் ஒரு புதிய சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியது.

1990களில் பல முஸ்லீம்களுக்கு, ரோஹிங்கியர் ரோஹிங்கியரல்லாதோர் என இருவருக்கும் ராணுவத்தால் வழங்கப்பட்ட வெள்ளை அட்டைகள் எனப்படும் அடையாள அட்டைகளுடன் தற்காலிக குடியிருப்புகள் வழங்க ரோஹிங்கியர்கள் பதிவு செய்யப்பட்டனர். இந்த வெள்ளை அட்டைகளில் உரிமைகள் வரையறைக்கப்பட்டன, குடியரிமையை அங்கீகரிப்பதற்கான அத்தாட்சியாக அவை இல்லை. இருந்தபோதிலும், இவ்வாறான அட்டைகள் மியான்மரில் ரோஹிங்கியர்கள் மியான்மரில் தங்கு வதற்கான சில குறைந்த அளவு அங்கீகாரத்தை வழங்கியது. 1982 சட்டமானது அரசாங்கம் என்ற சொல்லை ராகின் என்று மாற்றியது, குடியரிமையிலிருந்து ரோஹிங்கியர்களை வெளியேற்றியது. இதன்விளைவாக, தாங்கள் இரண்டாந்தர குடிமக்களாக்கப்பட்டதாக ரோஹிங்கியர்கள் உணர்ந்தனர். 2014ல் அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஐநா ஆதரவு மக்கட்தொகை கணக்கெடுப்பானது ரோஹிங்கியர்களை சிறுபான்மை முஸ்லீம்களாக அங்கீகரிக்க அனுமதித்தபோதிலும், ஆளும்வர்க்கம் மற்றும் தீவிர புத்திஸ்டு தேசியவாதிகளின் நிர்ப்பந்தத்தால் ரோஹிங்கியர்கள் வங்காளிகள் என பதிவுசெய்யப்பட்டனர். மேலும் ரோஹிங்கியர்கள் குடியரிமை பெறவேண்டுமானால் அவர்கள் தொடர்ந்து மூன்று தலைமுறைகளாக மியான்மரில் குடியிருந்து வருவதற்கான ஆதாரத்தை தரவேண்டுமென்ற நிபந்தனையை விதித்தார்கள்; 2015ல் அவர்களுடைய வெள்ளை அட்டைகளும் வாக்குரிமையும் ரத்துசெய்யப்பட்டன. இவ்வாறு மியான்மரில் வாழும் ரோஹிங்கியர்களில் பெரும் பான்மையினர் தம் அனைத்து சட்டபூர்வ ஆவணங்களையும் இழந்து, அவர்கள் நாடற்றவராக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு மியான்மரின் ஆளும் முதலாளி வர்க்கம் மற்றும் மதன் ராணுவத்தின் கொடிய சதித்திட்டத்தால் ஒட்டுமொத்த சமூகமும் ஓரங்கடப்பட்டது. குடியரிமை வழங்குவதற்கான தகுதியென 1826ஐ பயன்படுத்தி இன குழுக்களுக்கெதிரான பாகுபாட்டை மியான்மர் அரசாங்கம் திறம்பட நிறுவனமயப்படுத்தியது. திருமணம், குடும்ப கட்டுப்பாடு, வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, மதத் தெரிவு, இடம்பெயரும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றின்மீது பல்வேறு கட்டுப்பாடுகளையும் திணித்தது. மேலும் ராகின், மியான்மரின் மிகக்குறைந்த வளர்ச்சிகொண்ட மாநிலமாகும். உலக வங்கியின் மதிப்பீட்டின்படி,

தேசிய சராசரியான 37.5 என்ற சதவீதத்தை ஒப்பிடும் போது ராகினின் வறுமை சதவீதம் 78 சதவீதமாகும். ராகினிலுள்ள ஏழ்மை, மோசமான கட்டமைப்பு, வேலைவாய்ப்பின்மை ஆகியன புத்திஸ்டுகளுக்கும் முஸ்லீம்களுக்குமிடையிலான வேறுபாட்டை அதிகரித்தது. இவ்வாறான தூழ்நிலையில் மியான் மரின் ஆளும் முதலாளிவர்க்கமும் அதன் ராணுவமும் ஒடுக்குமுறை நிர்வாகம் மற்றும் ராணுவ பலத்தால் ரோஹிங்கியர்களை நாடற்றவர்களாக்கியது. பெரும்பான்மை சமூகத்துடன் சேர்ந்து 1978லிருந்தும் சமீபத்தில் 2016லும் கடந்த 2017 ஆகஸ்டிலும் திரும்பத்திரும்ப அவர்கள் மீதான தாக்குதலை புத்திஸ்டுகள் அரங்கேற்றிவருகிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான ரோஹிங்கியர்கள் தம் தாய்மண்ணைவிட்டு ஓடிப்போக கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். அதிகாரிகள் சித்தரித்த ‘பொய் செய்திகள்’, ‘பொய் கற்பழிப்புகள்’, பங்களா தேஷிற்கு ஓடிப்போகும்போது தங்கள் சொந்த கிராமங்களை ரோஹிங்கியர்களே எரித்தார்கள்’ என்ற அதிர்ச்சியூட்டும் பொய்யையே மியான்மரின் பிரபல தலைவரான ‘அமைதிக்கான’ நோபல் பரிசுபெற்ற ஆங் சாங் துகியும் கூறினார்.

இப்படிப்பட்ட தொடர்ச்சியான, கடும் ஒடுக்கு முறையின்போது, அவ்வொடுக்கப்படும் ரோஹிங்கியர்களுக்கு வழிகாட்ட சரியான தலைமையில்லாத போது தம் ஜனநாயக உரிமைகள், கோரிக்கைகளுக்கான அவர்களின் போராட்டமானது திசை திருப்பப்படுகிறது. 1950களில் ரோஹிங்கியர்களின் ஒரு பிரிவினர் இனவாத, பிரிவினைவாத அணுகு முறையால் பீடிக்கப்பட்டு, தங்களுடைய போராட்டத்தை நியாயப்படுத்துவதற்காக ரோஹிங்கியர் எனும் பதத்தை பயன்படுத்தி தன்னாட்சிக்கான ஒரு போராட்டத்தை துவக்க முயன்றனர். ரோஹிங்கியர்கள் மீதான சமீபத்திய 2016, 2017 தாக்குதல்களானது, ரோஹிங்கிய தீவிரவாதிகளின் அமைப்பான அரசாங்க ரோஹிங்கிய விடுதலை ராணுவம் (ARSA) செய்த செயலின் பிரதிபலிப்பாகும். அவர்கள் ராணுவ பாதுகாப்பு நிலைகளின்மீது நடத்திய தாக்குதலால் தூண்டிவிடப்பட்டதாகும்.

ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்கிடையிலான பகைமையின் பின்னணியில் முதலாளித்துவம்

மியான்மரின் பிரதான பகுதியாயிருக்கக்கூடிய ராகினிலுள்ள மக்களின் பரிதவிப்பிற்கு ஆளும் வர்க்கமும் ராணுவமும் காரணம். மியான்மர் மக்களில் குறைந்தபட்ச ஜனநாயக உணர்வுள்ள, சரியாக சிந்திக்கும் பிரிவினர் மறுக்கமுடியாத சில உண்மைகளை அங்கீகரிக்கின்றனர். இந்த தள்ளாடும் முதலாளித்துவம்-ஏகாதிபத்திய காலகட்டத்தில், சாகும் இந்த உலகமைப்பானது ஆயிரத்தெட்டு வழிகளில் மக்கள்மீது கடும் தாக்குதல்களைத் தொடுத்துவருகிறது. ஒருபுறம், இவ்வமைப்பானது பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்லாது சமூக, அரசியல், கலாச்சார, தார்மீக, நீதிநெறிகளில் முழுமையான கடும் நெருக்கடியை ஓய்வின்றி உருவாக்கிவருகிறது. மறுபுறம், அனைத்து ஏகாதிபத்திய-முதலாளித்துவ நாடுகளின் ஆட்சியாளர்களும் இந் நெருக்கடியின் சமை முழுவதையும் மக்கள்மீது திணித்து ஒட்டச் சுரண்டி வருகிறார்கள். அதேசமயம், தத்தமது நாடுகளில் உழைக்கும் மக்களிடையே பிளவை உண்டாக்கும் ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் மூர்க்கத் தனமாக பயன்படுத்தி முதலாளித்துவ அமைப்பிற்கெதிராகவும் அதன் ஆட்சிக்கெதிராகவும் அம்மக்கள் ஒன்றுபடாமலிருக்கச் செய்துவிடுகிறார்கள். மறை முகமாகவோ, வெளிப்படையாகவோ இடத்திற்கேற்றவாறு தந்திரத்தை மாற்றிக்கொண்டு இச்சதியை அரங்கேற்றுகிறார்கள். விளைவாக, இனச் சண்டை, அடிப்படைவாத வகுப்புப் படுகொலை என, இருதய மற்ற பயங்கர வெறிச்செயல்களில் மக்கள் ஈடுபடுகிறார்கள், அதையே சாக்காகக்கூறி, பயங்கரவாதத்தை முறியடிக்கிறோம் சட்டம் ஒழுங்கை பராமரிக்கிறோம் எனும்பெயரில் ஆட்சியாளர்கள் எதிர்வன்முறையை கட்டவிழ்த்துவிடுகிறார்கள். உடனடி எதிர்வினை எதுவேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், இறுதி ஆய்வில் பார்த்தால் இவையெல்லாம் முதலாளித்துவ சதியால் விளைந்தவையேயாகும்.

அவையாவும் உழைக்கும் மக்களிடையே பிரிவினையைக் கொண்டுவருவதற்கே உருவாக்கப் படுபவையாகும். முதலாளித்துவ முறையை தூக்கி யெறிந்து மக்கள்மீதான சுரண்டலும் ஒடுக்கு முறையும் இல்லாத ஒரு சமூக அமைப்புமுறையை நிறுவுவதன்மூலம் மட்டுமே சமுதாயத்தை விஷமாக்கும் இதுபோன்ற துவேஷங்கள் நிறுத்தப்படும். ஆனால் அதன் பொருள், அதுவரை, மீண்டும் மீண்டும் உருவாகும் எந்தவொரு நெருக்கடிக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கவே முடியாது என்பதல்ல.

இரண்டாவதாக, வர்க்கக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து சீர்தூக்கிப் பார்க்காதவரை இந்த ரோஹிங்கியா பிரச்சினையை சரியாக அடையாளங்காணமுடியாது. ஆளும் மியான்மர் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால் தூண்டப்பட்டு, ஒட்டு மொத்த ஆளும் வர்க்கத்தின் நலனுக்காக இத் தூண்டல்களுக்கு ஒரு செயல் உருவாக்கத்தை ராணுவம் கொடுத்து, அதற்கு பிரிவினைவாத சக்திகளின் உதவியும் இருந்து, அவை அனைத்தும் எப்படி பல்வேறு மியான்மர் இன மக்களின் ஒற்றுமையை திட்டமிட்டு உருக்குலைக்கின்றன என்பதை வர்க்கக் கண்ணோட்டத்தால் மட்டுமே சரியாக விளக்கி புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மியான்மரில் வாழும் தெளிந்த சிந்தனையுடைய பிரிவினர் இவ்வாறான வர்க்க கோணத்திலிருந்து பிரச்சினையை பார்க்கவேண்டியது அவசியமாகும், ஆளும் முதலாளிவர்க்கத்தாலும் அதன் அடிவருடி ஏஜெண்டுகளாலும் உருவாக்கப்பட்ட ரத்தக்கறையை அம்மக்கள் துடைத்தெறிய முன்வரவேண்டும். பிரச்சினையிலிருந்து பலன்களை அறுவடை செய்வதில் குறியாயிருக்கும் முதலாளித்துவ-ஏகாதிபத்திய கழுக்குகளின் மறுவினையை கண்ணுற்றால் வர்க்க அணுகுமுறையின் முக்கியத்துவம் மேலும் நன்கு புலப்படும். ரோஹிங்கியா பிரச்சினை என்பது முன்பே நாம் கூறியதுபோல் ராகினை கொள்ளையடிக்கும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய சதியின் விளைவேயாகும். அங்கு வேற்றுமைக்கான விதையை அதுவே தூவியது. இரண்டாவது, விடுதலைக்குப்பின்பு நெருக்கடியில் மூழ்கிய முதலாளித்துவ அரசு அமைப்பிற்கெதிராக மக்கள் ஒன்றுபட்டு போராடாதிருக்க மியான்மர் முதலாளித்துவவாதிகள் மக்களிடையே வேற்றுமையை விதைத்ததாகும். இத்துணை வருடங்களுக்குப்பிறகு பிரச்சினை மியான்மரின் எல்லையைக் கடந்து சென்றுவிட்டது. அடைக்கலம் புகும் நோக்கத்துடன் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்களின் புலம்பெயர்வு பக்கத்து ஆசிய நாடுகளையும் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில், ரோஹிங்கியாவின் ஒரு பிரிவினரால் உருவாக்கப்பட்ட அரசாங்க ரோஹிங்கியா விடுதலை ராணுவமானது மிகவும் பலம்வாய்ந்த உள்நாட்டு மற்றும் அன்னிய சக்திகளிடம் கண்முடித்தனமாக உதவியை நாடியதன் மூலம் இதுவரை தென்கிழக்கு ஆசியாவில் குறைவாக இருந்த அடிப்படையாதம் அல்லது பிரிவினைவாதம் அதிகமாக தலைதூக்கத் துவங்கியது. இந்த சதி முறியடிக்கப்படவில்லை யென்றால், மியான்மரிலும் அதன் ராகின் மாகாணத்திலும் மேலும்பல சதிகளை அரங்கேற்றும் நல்ல வாய்ப்புக்களை ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு இச்சூழ்நிலை அளித்துவிடும். உண்மையில், ராகின் மாகாணத்தின் கரையோரத்திலுள்ள மிகப்பரந்த ஹைட்ரோகார்பன் வயல்களின்மீது கண்வைத்து, தென்கிழக்காசியத்தின் நிலைத்தன்மையை குலைப்பதற்காக ரோஹிங்கிய பிரச்சினையின் பின்னணியில் ஏகாதிபத்திய பருந்துகள் ஏற்கெனவே மிகுந்த மும்முரமாக செயல்படுகின்றன என குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன.

உதாரணமாக, ரோஹிங்கியா பிரச்சினையில் எழுந்துள்ள மனிதாபிமான நெருக்கடி குறித்து மௌனம் காத்துவரும் ஏகாதிபத்திய கொள்ளையர்களின் தலைவனான யுஎஸ் ஏகாதிபத்தியம், மியான்மரின் இயற்கை வளங்களை கொள்ளையடிப்பதற்காக சீனாவை விரட்டிவிட்டு, அந்நாட்டில் காலுன்றுவதற்கு நீண்டகாலமாக முயற்சித்துவருகிறது. “பர்மா: மாற்றத்திற்கான நேரம்” என்ற தலைப்

தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்

ரோஹிங்கியா இனப் பிரச்சினை

மியான்மருக்குள்ளும் வெளியிலும் நடைபெறும் சக்திவாய்ந்த ஜனநாயக போராட்டங்களே சரியான தீர்வை எட்ட மியான்மர் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்கும்; அதற்குச் சாதகமான உலகக் கருத்தையும் உருவாக்கும்

10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பிட்ட அந்நிய உறவுகளுக்கான கவுன்சில் 2003ன் ஆவணத்தில் “யுஎஸ் மற்றும் சர்வதேச சமூகத்தின் உதவியில்லாமல் பர்மாவில் ஜனநாயகம் தழைக்க முடியாது” என அறிவித்தது. ‘பர்மாவில் நீண்ட காலமாக தீர்க்கப்படாமல் நிலுவையில் இருக்கும் அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றத்தை கொண்டு வருவதற்கான சர்வதேச நாடுகளுடன் யுஎஸ் கூட்டுறவு’ என்ற திட்டத்தின் செயல்பாட்டை அதிகரிக்கும் யுஎஸ் செயல்பாட்டுக் கமிட்டியில் (டாஸ்க் ஃபோர்ஸ்) ஜார்ஜ் சோரஸ் என்ற சக்திவாய்ந்த தொழிலதிபர் இருக்கிறார். இந்த சோரஸ் என்பவர் மத, இன அடிப்படையிலான பிரிவினை சக்திகளை தூண்டிவிட்டு, முடுக்கிவிடுவதில் கைதேர்ந்தவர் என அறியப்பட்டவர்.

ஆசிய உறுப்பு நாடுகளான இந்தோனேஷியா, மலேசியா, தாய்லாந்து அதேபோல் மியான்மர் ஆசிய நாடுகள் ஐநா அகதிகள் மாநாட்டு பரிந்துரைகளை அங்கீகரிக்காமலிருக்கின்றன, அல்லது அதன் விதிகளையும் அகதிகள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்ட கட்டமைப்புகளையும் நிறுவுவதில் சுணக்கம் காட்டி வருகின்றன. சமீபத்தில் இவ்வரசுகள் ராகினில் மனிதாபிமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக மியான்மர் அரசுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளன. அதன் கொள்கைகளும் விபரங்களும் இறுதி செய்யப்பட வேண்டியதிருக்கிறது. ரோஹிங்கியர்களை திரும்ப அழைத்துக்கொள்ள மியான்மர் சம்மதம் தெரிவித்த, பங்களாதேஷிற்கும் மியான்மருக்கு மிடையிலான சமீபத்திய ஒப்பந்தம்கூட வெறும் அறிவிப்பாக இருக்கிறது, காலவரையறையும் இல்லை. நாடற்றவர்களாக இருக்கும் ரோஹிங்கியர்களின் தற்போதைய நிலைமையை போக்கக் கூடிய அவர்களின் குடியுரிமை குறித்த குறிப்பு எதுவும் அவ்வொப்பந்தத்தில் இல்லை.

ஐநா பொதுச்செயலாளர் ராகினில் ராணுவ நடவடிக்கையை நிறுத்தவும் அகதிகள் திரும்ப வருவதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் குடியுரிமை பிரச்சினைக்கு பேச்சுவார்த்தை தீர்வைக் காணவும் மியான்மரை வலியுறுத்தினார். ஆனால் ஐநாவின் முன்மொழிவுகள் மீதான மியான்மரின் அணுகுமுறை குறித்தும் யு எஸ் ஏகாதிபத்தியத்தின் செல்வாக்கிலிருந்து விடுபட்ட ஒரு சுதந்திரமான அமைப்பு என்ற ஐநா வின் நம்பகத்தன்மை குறித்துமான கடந்த கால அனுபவங்களை கருத்திற்கொண்டு பார்க்கையில் இவ்வொப்பந்தங்களெல்லாம் நடைமுறைக்கு வருமா என்பது மிகப்பெரிய கேள்வியாகும்.

தற்போதைய உலக சக்திகளான ஆசியாவின் மிகப்பெரிய உறுப்பு நாடுகளான சீனா மற்றும் இந்தியாவின் செயற்பாடுகளும் மிகவும் வருத்தத்திற்குரியதாக இருக்கின்றன. ஏகாதிபத்திய சக்தியான தற்போதைய சீனா மியான்மர் மீது செல்வாக்கு செலுத்துவதில் யு எஸ்ஸூடன் போட்டிபோட்டு வருகிறது, “வளர்ச்சி மற்றும் நிலைத்தன்மை”யை பாதுகாக்கும் மியான்மரின் நடவடிக்கைக்கு ஆதரவு தந்துவருகிறது. மியான்மர் ஆட்சியாளர்களுடைய நடவடிக்கைகளையும் கொள்கைகளையும் முழுமையாக ஆதரித்தும் அங்கீகரித்தும் வருகிறது.

மியான்மரின் அண்டை நாடும் வளர்ந்துவரும் ஏகாதிபத்திய சக்தியுமான இந்தியாவானது சீனாவையும் அதன் செல்வாக்கையும் மட்டுப் படுத்துவதிலேயே குறியாயிருக்கிறது. பிரதமர் மோடி மியான்மருக்கு சமீபத்தில் சென்றிருந்தபோது, அந்நாட்டு மக்கட்தொகையின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாயிருக்கக்கூடிய ரோஹிங்கியர் மீது மியான்மர் அரசாங்கத்தாலும் அதன் ராணுவத்தாலும் நடத்தப்பட்ட காட்டுமிராண்டித்தனமான தாக்குதலையும் படுகொலையையும் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட பேசவில்லை. மேலும், உச்ச நீதிமன்றத்தில் பொதுநல வழக்கொன்றுக்கு பதில் கூறும்போது, ஒட்டுமொத்த 40,000 ரோஹிங்கிய முஸ்லீம்களையும் (அதில் 16,000பேர் பதிவுசெய்யப்பட்டவர்கள்) சட்டவிரோதமாக வந்தவர்கள், ‘தேசப் பாதுகாப்புக்கு ஆபத்து’, தீவிரவாதிகளுடன் தொடர்புடையவர்கள் என இந்திய அரசாங்கம்

முத்திரைக் குத்தியது. இவ்வாறு இந்திய அரசாங்கம் சர்வதேசிய சட்டங்களையும் அனைத்து மனிதாபிமான மதிப்புகள், கோட்பாடுகளையும் காலிலிட்டு மிதிக்கும் வண்ணம் உச்ச நீதிமன்றத்தில் பதிலளித்தது, ஆளும் பாஜகவின் தலைவர்கள் 40,000 ரோஹிங்கியர்களையும் நாடு கடத்தவேண்டுமென்ற பிரச்சாரத்தைத் துவக்கினர். அவர்கள் எம்மாதிரியான தூழ்நிலையில் ஆதரவற்று அந்நாட்டைவிட்டு ஓடிவந்தார்கள் என்பது தெரிந்தும்கூட, அவர்களின் பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்துமாறு மியான்மர் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தித்து அவர்களை அந்நாட்டிற்கு திரும்ப அனுப்புவது குறித்து எவ்வித அக்கறையுமற்றிருக்கிறது பாஜக தலைமையிலான மத்திய அரசு. சில ரோஹிங்கியர்கள் தீவிரவாதத்தின் தொடர்பு வைத்திருப்பதைவைத்து அனைத்து ரோஹிங்கியர்களுமே தீவிரவாதிகள் என ஒட்டு மொத்தமாக எவ்வாறு அரசாங்கம் முத்திரை குத்தமுடியும்? ரோஹிங்கியர் பிரச்சினையின் சட்டபூர்வ அம்சத்தை மத்திய அரசு கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது, இப்பிரச்சினை நிர்வாகவியல் சம்மந்தப்பட்டது எனவும் சொல்கிறது. குழந்தைகள், பெண்கள், நோயாளிகளின் மனிதாபிமான அம்சத்தைவிட சட்டப்பிரச்சினை மீதான விவாதம் முக்கியமானதா? இந்திய அரசாங்கத்தின் நிலைப் பாட்டை மனிதாபிமானம் கொண்டதாகவோ, உண்மையுள்ளதாகவோ, அறிவுபூர்வமானதாகவோ கருதிட முடியாது, மாறாக அதை அப்பட்டமான வரம்புமீறியதாகவே கொள்ளமுடியும்.

காட்டுமிராண்டித்தனத்தை தடுக்க அனைத்துப் பிரிவு ஒடுக்கப்படும் மக்களையும் உள்ளடக்கிய சக்திவாய்ந்த மக்கள் இயக்கம் தேவை

இத்தகைய தூழ்நிலையில் உடனடியான தேவை என்னவெனில், சித்திரவதைக்குள்ளான ரோஹிங்கியர்கள் எங்கெல்லாம் தஞ்சம் புகுந்துள்ளனரோ, அங்கு அவர்கள் வாழ்வின் குறைந்தபட்ச தேவைகள் குறிப்பாக மழைக்காலம் நெருங்கிவரும் வேளையில், பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும். உணவு, தங்குமிடம், குடிநீர், கழிப்பிடம், சுகாதாரம் அவர்களின் மறுவாழ்வு மற்றும் வாழ்வாதாரத்திற்குத் தேவையான நிதி உட்பட அனைத்தும் அத்தியாவசியமாகும். மியான்மர் அரசாங்கம் அதன் ராணுவம், தேசியவாத வேடம் தரித்துள்ள அவர்களுடைய ஆயுத குழுக்கள் உட்பட எவராலும் ரோஹிங்கியர் மீது காட்டு மிராண்டித்தனமான புதிய தாக்குதல் எதுவும் தொடுக்கப்படுவது தடுக்கப்படவேண்டும். உலக மக்களின் கருத்தால் நிர்ப்பந்திக்கப்படும் மியான்மர் அரசாங்கம் அகதிகளை திரும்ப அழைத்துக் கொள்ளும்போது, முன் சொல்லப்பட்ட முழு பாதுகாப்பு, தேவையான உதவிகள், மறுவாழ்வுக்கான நிவாரணம் ஆகியன உத்தரவாதப் படுத்தப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பு, நிவாரணத்தில் ஏற்படும் எவ்விதப் பழுதும் மனித இனத்தின் மீதல்ல, ஒட்டுமொத்த சர்வதேச சமூகத்தின் மீதே தொடுக்கப்பட்ட தாக்குதலாக கருதப்படவேண்டும்.

இவையெல்லாவற்றையும் விட, ஒரு நிரந்தர தீர்வை எட்டும் வண்ணம் பகுத்தறிவுபூர்வமான, அனைத்து வழிகளையும் முறைகளையும் பயன்படுத்தி, பேச்சுவார்த்தைகளும் விவாதங்களும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இனச் சுத்திகரிப்பு, உலகத்திலிருந்து ஒரு சமூகத்தையே வெளியேற்றுதல் போன்ற வற்றையெல்லாம் தடுத்து, நாகரீகத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் உருவாக்கக்கூடிய ஜனநாயக மனிதாபிமான நியமங்களையும் மதிப்புக்களையும் ஸ்தாபிக்க ஒரு செயற்பூர்வமான உலகக் கருத்தென்பது கட்டாயம் தேவை. ஒரு நாகரீகமான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் உரிமை என்பது ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் இரும்புக்கரங்கொண்ட ஆயுதப்படைகளின் கருணையைச் சார்ந்திருக்க முடியாது. குடியுரிமைப் பிரச்சினையும்கூட பல நூற்றாண்டுகால நீண்ட வரலாறு மற்றும் காரண காரியத்தினடிப்படையில் தீர்க்கப்படவேண்டும்; நெருக்கடியில் மூழ்கிய இம் முதலாளித்துவ அமைப்பானது தன் நெருக்கடியின் சுமையை சாதாரண மக்களின் ஒற்றுமையை குலைப்பதன் மூலம் ஆதரவற்ற மக்கள்மீது திணிக்கமுடியாது.

மியான்மரிலும் அதற்கப்பாலும், அண்டை நாடுகளிலுமுள்ள ஜனநாயக நியமங்கள், மதிப்புக்களை சிறிதளவேனும் பெற்றிருக்கிற சரியாக சிந்திக்கக் கூடிய தெளிவுள்ள மக்கட் பிரிவினர், நிலைமையின் ஆழத்தையும் அவசரத்தையும் உணர்ந்து, பிரச்சினையை துணிவுடன் எதிர்கொள்ள வேண்டும். மியான்மரிலும் உலகமுழுவதும் சாதாரண மக்களுடைய அனைத்து வேறுபாட்டுக் கூறுகளையும் கடந்த உறுதியான ஒற்றுமையையும் ஆழமான சகோதரத்துவமுள்ள தூழ்நிலையையும் ஒரு உண்மையான இடதுசாரி மன இயல்புமுள்ள தூழ்நிலையையும் உருவாக்கவேண்டும். அதற்கு சக்திவாய்ந்த வெகுஜன இயக்கங்களை அணி திரட்டுவதற்கான முக்கிய பங்கை அவர்கள் ஆற்றவேண்டும். இதுபோன்ற இயக்கங்களால் மட்டுமே குறுகியவாத, பிளவுவாத வெறித்தனத்தையும் அப்பாவி மக்கட்தொகையினர்மீது பிற்போக்காளர்களின் காட்டுமிராண்டித்தன தாக்குதலையும் திறன்பட எதிர்த்துப் போராட முடியும். மிகப்பெரும் மனிதசமூகத்தை கொண்டு குவித்து முதலாளித்துவத்தின் குறுகிய நலன்களுக்கு சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இனவெறிபோன்ற மிக நீண்டகால பிரச்சினைக்கு உருப்படியான தீர்வை எட்ட, இதுபோன்ற, மக்களின் ஒன்றுபட்ட ஜனநாயக இயக்கங்களால் உலகக் கருத்தை உருவாக்க முடியும். இத்தகைய இயக்கமே உலக மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடிய இத்தருணத்தின் தேவையாகும் ■

பற்றி எரியும் டார்ஜிலிங்...

8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வசதிகள் இன்மை அல்லது இதுபோன்ற பிற அடிப்படைத் தேவைப் பிரச்சினைகளிலிருந்து மக்களுக்கு சிறிதளவேனும் நிவாரணம் அளித்திருக்கின்றனவா? இல்லை. அதற்கு மாறாக, இந்த புதிதாகப் பிறந்த மாநிலங்கள் ஆளும் பூர்ஷ்வாக்களோடு ஐக்கியப்படுத்திக்கொள்ளும் சலுகைப் பிரிவினை உருவாக்கி இதன் மூலம் அங்குள்ள ஒடுக்கப்படும் மக்களின் ஒன்றுபட்ட போராட்டத்தை வளர்த்தெடுக்கும் போக்கிற்கு தடையை உருவாக்கியுள்ளனவா? எனவே மக்கள் எந்த ஒரு பொருளாதார-அரசியல்-கலாச்சார நன்மையையும் பெற முடியாத கோரிக்கையை எழுப்புவதென்பது ஏமாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதாக இருப்பதோடு மட்டுமன்றி இது ஒடுக்கப்படும் மக்களின் எதிரிகள், அதாவது முதலாளித்துவ வாதிகளும் அவர்களது அடிவருடி ஆதரவாளர்களும் விரித்துள்ள வலைக்குள் விழுந்து மக்கள் பலிகடாவாக்கப்படுவதிலேயே முடியும். எனவே ஏன் இதுபோன்று அடையாளத்தின் அடிப்படையில் தனிமாநிலக் கோரிக்கையை எழுப்புகிறார்கள், யாருடைய நலன்களுக்காக எழுப்புகின்றனர்? என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட வேண்டும்.

அலையலையாய் வெடிக்க வேண்டிய ஒன்றுபட்ட ஜனநாயகபூர்வ வெகுஜன இயக்கம் - இத்தருணத்தின் தலையாய தேவை

இந்த தூழ்நிலையில், நாட்டில் எந்த ஒரு மாநிலத்திலிருந்தும் இப்படிப்பட்ட அடையாளத்தின் அடிப்படையில் பிரிந்து புதிய மாநிலத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை என்பது ஆளும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஈவிரக்கமற்ற சுரண்டலிலிருந்து மக்களின் வாழ்க்கையில் உருவாகும் எரியும் பிரச்சினைகளுக்கு எந்த விதத்திலும் சிறிதளவு நிவாரணத்தைக்கூட அளிக்காது. மாறாக நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழும் உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமையை ஆள்பவர்களும் அவர்களின் அடிவருடிகளும் சீர்குலைப்பதற்கான திட்டமே இது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என டார்ஜிலிங்கின் உழைக்கும் மக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அவர்களது வாழ்க்கையில் எரியும் பிரச்சினைகள் மீது வலுவான ஒன்றுபட்ட ஜனநாயகப்பூர்வ மக்கள் இயக்கத்தை அலையலையாயாகக் கட்டியெழுப்புவது ஒன்றுதான் அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளை வென்றெடுப்பதற்கான ஒரே பாதை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம் ■

பணமதிப்பு நீக்கம் நவம்பர் 8, 2017 நாடு தழுவிய கருப்பு தினம் இடதுசாரி கட்சிகளின் ஒன்றுபட்ட இயக்கம்

மத்திய பாஜக அரசாங்கத்தின் பணமதிப்பு நீக்கம், சிறு தொழில் முடக்கம், பொருளாதாரச் சீர்குலைவு, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், ஜிஎஸ்டி வரிக் கொள்கை மற்றும் மக்கள் விரோத கொள்கைகளுக்கெதிராக நவம்பர் 8, 2017 அன்று நாடு தழுவிய கருப்பு தினம் அனுஷ்டிக்க ஆறு இடதுசாரிகள் சிபிஐ, சிபிஐ (எம்), எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்), சிபிஐ (எம் எல்) லிபரேஷன், ஆர்எஸ்பி, மற்றும் பார்வர்ட் பிளாக், அறைகூவல் விடுத்தன. தமிழகத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இடதுசாரி கட்சிகளின் கூட்டு இயக்கம் நடைபெற்றது.



சென்னை - நவம்பர் 8, 2017 அன்று
நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டம்

மதுரை - நவம்பர் 11, 2017 அன்று
நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டம்



தேனி - நவம்பர் 8, 2017 அன்று
நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டம்

சேலம் - நவம்பர் 8, 2017 அன்று
நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டம்

புதுச்சேரி-பேருந்துக் கட்டண உயர்வை எதிர்த்து எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) சாலை மறியல்

புதுச்சேரி மாநில காங்கிரஸ் தீவிரன பேருந்துக் கட்டணத்தை நூறு சதவீதம் அதிகரித்து அக்டோபர் 21, 2017 அன்று அறிவித்தது. புதுச்சேரி மாநில துணை நிலை ஆளுநர் மாநில முதல்வர் இடையில் நிலவும் முரண்பாடுகள் காரணமாக தொடர்ந்து அல்லலுற்று அவதிப்படும் மக்களை மேலும் கடுமையாகப் பாதிக்கும் இக்கட்டண உயர்வைத் திரும்பப்பெறக்கோரி எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) கட்சி சாலை மறியல் போராட்டம் நடத்தியது.

புதுச்சேரி மத்திய பேருந்துநிலையம் முன்பு நடந்த மறியல் போராட்டத்தில் எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) கட்சியின் மாநில தயாரிப்புக் கமிட்டி செயலாளர் தோழர் லெனின்துரை, கமிட்டி உறுப்பினர் தோழர் யு முத்து, மூத்த குடிமக்கள் சங்கத்தின் தோழர் குப்புசாமி ஆகியோர் உரையாற்றினார்கள். மறியலில் ஈடுபட்ட அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டு பின்னர் மாலை விடுதலை செய்யப்பட்டனர். புதுச்சேரி மாநிலம் முழுவதும் பல்வேறு கட்சிகள் சமூக அமைப்புகள் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். பொதுமக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து போராடினர். கடுமையான எதிர்ப்பை உணர்ந்து 3 மாதங்கள் பேருந்துக் கட்டண உயர்வை நிறுத்திவைப்பதாக மாநில முதல்வர் அன்றே அறிவித்தார். இந்த வெற்றியைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளவும் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்கவும் அரசியல் விழிப்புணர்வை ஊட்டி மக்கள் கமிட்டிகள் உருவாக்கப்படவேண்டும் என்று எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) கட்சி வேண்டுகிறது ■



ரேஷன் கடைகளில் சர்க்கரை விலை உயர்வை எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது

எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) கட்சியின் தமிழ்நாடு மாநில அமைப்புக் கமிட்டி செயலாளர் தோழர் A ரெங்கசாமி அவர்கள் 29.10.2017 அன்று வெளியிட்ட அறிக்கை

நவம்பர் 1 முதல் தமிழக ரேஷன் கடைகளில் வினியோகிக்கப்படும் சர்க்கரையின் விலையை ரூ.350லிருந்து ரூ.25ஆக உயர்த்திய தமிழக அரசாங்கத்தின் மக்கள் விரோத நடவடிக்கையை எஸ்யுசிஐ (கம்யூனிஸ்ட்) வன்மையாகக் கண்டிப்பதோடு உடனடியாக விலை உயர்வைத் திரும்பப்பெற வேண்டும் என்று தமிழக அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துகிறது.

பொதுவாக ரேஷன் கடைகளில் ஏழை எளிய மக்கள்தான் பொருட்களை வாங்கி வருகின்றனர். விளிம்பு நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு குறைந்த தரத்தில் பொருட்கள் வழங்கப்பட்டாலும் ரேஷன் பொருட்கள் தான் வயிற்றை சிறிதளவு ஆவது நிரப்பிவருகிறது. தனியார்மய, தாராளமய, உலகமயக் கொள்கைகள் அமல்படுத்தப்பட்ட பின்பு சாமானிய மக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அனைத்து மானியங்களும் படிப்படியாகத் திட்டமிட்டு நீக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை மக்களுக்கு அரசாங்கம் வழங்கிவந்த மானியங்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று உலக வர்த்தக நிறுவன ஒப்பந்தத்தில் இந்தியாவும் கையெழுத்திட்டுள்ளது. இதன்மூலம் அனைத்து பொருட்களையும் பொதுச் சந்தைக்கு கொண்டுவரச் செய்து உள்நாட்டு, பன்னாட்டு ஏகபோக நிறுவனங்களின் சந்தையை உறுதி செய்ய ஆட்சி யாளர்கள் முடிவு செய்துள்ளனர். அதன் தொடர்ச்சி யாகத்தான் உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற பெயரில் ரேஷன் பொருட்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் வழங்கிவந்த மானியம் திரும்பப்பெறப்பட்டுள்ளது. இதனால் ரேஷனில் வழங்கப்படும் அரிசி, பருப்பு, மண்ணெண்ணெய் போன்ற பொருட்களின் விலையை உயர்த்துவதற்கு மாநில அரசாங்கங்கள் முடிவெடுத்துள்ளன. முதலில் சர்க்கரை விலையை உயர்த்தியுள்ளனர். படிப்படியாக அனைத்துப் பொருட்களின் விலையை உயர்த்தும் திட்டத்தையும் வகுத்துள்ளனர். இதனால் சந்தை விலைக்கு வாங்க வேண்டிய நிலைக்கு சாமானிய மக்கள் தள்ளப் படுவர். பின்னர் ரேஷன் கடைகளும் மூடப்படும்.

ஏற்கனவே பல்வேறு அத்தியாவசியப் பொருட் களின் விலை உயர்வால் பாதிக்கப்பட்டு முதுகொடிந் துள்ள சாமானிய ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கையை மேலும் நசுக்கும் முயற்சியே இது. இந்த மக்கள்விரோத நடவடிக்கையை உடனடியாகத் திரும்பப் பெறுமாறு தமிழக அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள் கிறோம். அதே நேரத்தில் ஏகபோக நிறுவனங்களின் லாபப் பசியை உத்திரவாதப்படுத்துவதற்காக இந்தியா வின் அடித்தட்டு மக்களைக் காவு கொடுக்கும் இந்த விலை உயர்வைத் திரும்பப்பெறும் வகையில் அரசாங்கத்திற்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக ஒன்று பட்ட போராட்ட இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்ப முன் வருமாறு பொதுமக்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம் ■

சோசலிஸ்ட் யூனிட் சென்டர் ஆஃப் இந்தியா (கம்யூனிஸ்ட்), தமிழ்நாடு மாநில அமைப்புக் கமிட்டிக்காக, அச்சிட்டு-வெளியிடுபவர்: வி பி நந்தகுமார்
அலுவலகம் : பு எண் 16 (பு எண் 18), இராட்டர் தெரு, துறை, சென்னை 600 112 அச்சகம் : ஸ்ரீ அய்யனார் பிரிண்டர்ஸ், எண் 10, சுப்பாராவ் நகர், 2வது தெரு, துறைமேடு, சென்னை 600 094, ஆசிரியர்: வி பி நந்தகுமார்

Published by: V P Nandakumar on behalf of Socialist Unity Centre of India (Communist), Tamilnadu State Organising Committee, from New No16 (Old No18), Rotler Street, Choolai, Chennai 600 112 and Printed at Sri Aiyandar Printers, No.10, Subha Rao Nagar, 2nd Street, Choolaimedu, Chennai 600 094. Editor : V P Nandakumar
Tel : 044 - 2643 3169, 94445 51930 Email : suci_tn@yahoo.com Please visit our Website : www.sucicomunist.org